

อภยา ที อภสโณ นานี

ข่าวรามคำแหง

ม.ร.0601.033.0332/2517.03.38[001-008

RAMKHAMHAENG UNIVERSITY NEWSLETTER

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๓๘
ปีการศึกษา ๒๕๑๖
๒๖ มกราคม ๒๕๑๗
ราคา ๕๐ สตางค์
เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่าง
มหาวิทยาลัยกับนักศึกษา

ข่าวจากคณะนิติศาสตร์

การทบทวนวิชากฎหมาย

คณะนิติศาสตร์จะจัดให้มีการทบทวนวิชากฎหมายที่เปิดสอนในภาค 2 ปีการศึกษา 2516 เริ่มตั้งแต่วันที่ 16 มกราคม 2517 เป็นต้นไป ตามวันและสถานที่ดังนี้

1. วิชาปีที่ 1

	7.30—8.45	9.00—10.15	10.30—11.45	13.30—14.45	15.00—16.15	16.30—17.15
M		LA 104 นครชุม 102 อ. จันทน์เพ็ญ	LA 105 NB 6 อ. อรรถพล	LA 122 NB 4 อ. ชาลี	LA 103 NB10/1, อ. มารศรี	LA 106 NB 4 อ. วังสวรรค์
Tu			LA 122 ทวีบูร 209 อ. พูนศักดิ์			
W		LA 106 NB 9/2 อ. มัลลิกา	LA 105 ทวีบูร 209 อ. ประสาน อ. วิทยา			
Th						
F		LA 121 NB 9/2 อ. สุขสมย์				

อ่านต่อหน้า ๖

ทุนธนาคารกรุงเทพ จำกัด

ในปีการศึกษา 2517 ธนาคารกรุงเทพจำกัด จะให้ทุนแก่นักศึกษาที่เรียนดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงจำนวน 5 ทุน ทุนละ 2,500 บาท

ผู้สมัครเข้ารับทุนต้องมีความประพฤติดี ผลการเรียนในปีก่อนไม่ต่ำกว่า 70% มีหลักฐานใบรับรองจากคณะที่ตนกำลังศึกษาอยู่ โดยจดหมายเล่าประวัติส่วนตัวและรูปถ่ายยื่นสมัครที่ ส่วนประชาสัมพันธ์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด อาคารธนาคารกรุงเทพจำกัด สาขาสุรวงศ์ ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2517

ข่าวจากคณะรัฐศาสตร์

เมื่อวันที่ 16 ม.ค. 17 นี้ เวลา 15.00—16.45 น. ณ ตึก NB 2 ทางคณะรัฐศาสตร์ ได้เชิญ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช มาบรรยายพิเศษ ในวิชา PS 103 เรื่อง "ปฐมรัฐธรรมนูญ" โดยมี ดร. บรรพต วีระชัย คณบดีคณะรัฐศาสตร์ เป็นผู้ให้การต้อนรับ

การบรรยายครั้งนี้ ได้รับความสนใจจากอาจารย์และนักศึกษาเป็นอย่างมาก

ภาพโดย พิเศษ เอกอุ่ม
ประธานชุมนุมถ่ายรูป ม.ร.

นศ. ม.ร. ชนะประกวดภาพถ่าย

เมื่อวันที่ 8 ม.ค. 17 ได้มีพิธีแจกรางวัลแก่ผู้ชนะเลิศประกวดภาพถ่ายระหว่างมหาวิทยาลัยที่ขึ้นบนศาลาพระแก้ว จุฬาฯ ม.ร.ว. จักรทอง ทองใหญ่ นายสมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นประธานในพิธี

นิทรรศการภาพถ่ายระหว่างมหาวิทยาลัยครั้งที่ 4 ซึ่งมีขึ้นระหว่างวันที่ 8—14 ม.ค. 17 นี้ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงชนะเลิศสองรางวัล คือ ภาพของนายปราโมทย์ สายเกษม ได้รับรางวัลด้วยของศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนภาพของ นายสุทัศน์ อินทรานุปรกรณ์ ได้รางวัลด้วยของ สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ทั้งสองเป็นนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ปีที่ 3

อนึ่ง ภาพสไลด์สีของ นายประวิทย์ ถิ่นะภักดี นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ สมาชิกชุมนุมถ่ายรูป ม.ร. ได้ Accepted จากการแข่งขันประกวดภาพถ่ายนานาชาติครั้งที่ 1 ที่เวียตนามได้.

ภาพ และ ข่าว โดย ลิขิตชัย
ชุมนุมถ่ายรูป ม.ร.

ม.ร.0601.033.0332/2517.03.38[002-008]

โครงสร้างของภาษาไทย (LI 332)

ขอบเขต เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์เสียงพูดในภาษาไทย โดยพิจารณาถึงลักษณะของเสียงชนิดต่าง ๆ คือ เสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ เสียงหนักเบา (stress) ในภาษาไทย หลักเกณฑ์ในการแบ่งเสียงแต่ละชนิด การบรรยายลักษณะของเสียงแต่ละชนิดนี้อาศัยหลักสัทศาสตร์ (Phonetics) เป็นเกณฑ์ ผูกการใช้สัญลักษณ์ (Phonetic Symbol) แทนเสียงในภาษาไทย

ระบบเสียงในภาษาไทย ศึกษาหน่วยเสียง (phoneme) ชนิดต่าง ๆ การจัดระเบียบของหน่วยเสียง จำนวนหน่วยเสียง โครงสร้างของพยางค์หรือคำพยางค์เดี่ยว

ลักษณะหน่วยคำ (morpheme) ในภาษาไทย ระบบไวยากรณ์ในภาษาไทย การวิเคราะห์ประโยค คือประโยคชนิดต่าง ๆ ส่วนประกอบที่เป็นหลักของประโยค การจัดระเบียบของส่วนประกอบชนิดต่าง ๆ เข้าเป็นแบบโครงสร้างของประโยค

การจำแนกคำเป็นหมวดคำชนิดต่าง ๆ หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกคำ ลักษณะของคำแต่ละหมวด

คำจำกัดความวลี ชนิดของวลี ส่วนประกอบที่เป็นหลักของนามวลีและกริยาวลี การจัดระเบียบของส่วนประกอบชนิดต่าง ๆ เข้าเป็นแบบโครงสร้างของนามวลี และกริยาวลี การจัดระเบียบของคำเข้าเป็นวลีชนิดอื่น ๆ

หลักการวิเคราะห์ประโยคเพื่อพิจารณาว่า คำที่อยู่ในประโยคมีความสัมพันธ์กันอย่างไรบ้าง โดยพิจารณาเป็นขั้น ๆ ไป เริ่มตั้งแต่หมวดคำ วลี ไปจนถึงส่วนประกอบที่เป็นหลักของประโยค

แผ่นปลิว LI 332 เขียนโดย ผศ. ดร. วิจิตรนัฏภพพงศ์ เริ่มทยอยออกจำหน่ายไปบ้างแล้ว สำหรับการเขียนรายงานประจำวิชานี้ โปรดติดตามข่าวครั้งต่อไป.

ผศ. ดร. วิจิตรนัฏภพพงศ์ ผู้บรรยาย

กระบวนวิชา (IS 371)

บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า

(Reference Service)

หัวข้อศึกษา

ตอนที่ 1

- ความหมายและคำจำกัดความของ Reference Service
- ประวัติความเป็นมา
- ปรัชญาของบริการตอบคำถาม
- วิธีดำเนินการให้บริการตอบคำถาม
- คุณสมบัติที่ดีของบรรณารักษ์บริการตอบคำถาม

ตอนที่ 2

- แหล่งความรู้ประเภทต่าง ๆ (Information Sources)
- หลักเกณฑ์การคัดเลือกหนังสืออ้างอิง
- ลักษณะและประเภทของหนังสืออ้างอิง

อ่านต่อหน้า ๖

ปัญหาสำคัญในแหลมอินโดจีน ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

การศึกษาวិชา HI 437 จะยึดแผ่นปลิวคำบรรยายวิชา HI 437 เป็นหลัก อย่างไรก็ดี นักศึกษาควรจะค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือ และนิตยสาร ต่อไปนี้

ภาษาไทย
หนังสือ โรเบิร์ต อี. วอร์ดและรอย ซี แมควิตซ์ ระบบการเมืองปัจจุบัน เอเชีย แปลโดย เกษม ศิวสัมพันธ์ (พระนคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2510), หน้า 599-733
นิตยสาร สังคมศาสตร์ปริทัศน์ วิทยาศาสตร์นิเทศ วารสาร สังคมศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวกับประเทศในแหลมอินโดจีน นิตยสารเหล่านี้มีอยู่ในห้องสมุดแผนกอ้างอิง

ภาษาอังกฤษ
หนังสือประเภททั่วไป ส่วนมากมีในหอสมุด ม.ร.

ม.ร.
DS Bastin, J. and Benda, H.J. *A History of Modern Southeast Asia* (Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall Inc, 1968)

ม.ร.
JQ Butwell, R. *Southeast Asia Today - And Tomorrow Problems of Political Development* (2 nd. ed.; New York: Praeger Publishers, 1969)

ม.ร.
JQ Kahin, G.M. ed. *Government and Politics of Southeast Asia* (2 ND. ED., Itaca : Cornell University Press 1966)

MC. Alister, J.T., Jr. ED. *Southeast Asia the Politics of National Integration* (New York : Random House, 1973), pp. 423-449.

ม.ร.
DS Mill, L.A. *Southeast Asia Illusion and Reality in Politics and Economics* (2 ND. ED. ; Minneapolis: University of Minnesota Press, 1965)

—, *The New World of Southeast Asia* (Minneapolis : University of Minnesota Press, 1949)

ม.ร.
DS Tilman, R.O. ED. *Man, State, and Society in Contemporary Southeast Asia* (New York : Praeger Publishers. 1969) pp. 326-350, 382-402, 412-425, 431-466, 490-505

VANDENBOSCH, A. and Butwell, R. *Southeast Asia Among The World Powers* (Lexington : University of Kentucky Press, 1958)

ม.ร.
DS Waddell, J. R. E. *An Introduction to Southeast Asian Politics* (Sydney : John Wiley & Sons Australasia. LTD., 1972)

นิตยสาร ได้แก่ Current History และ Asian Survey
ยืมได้จากห้องสมุด AUA

การสอบ ข้อสอบเป็นอัตนัยล้วน
อาจารย์ วนิดา ครงยางกูร

ข่าวจากภาควิชาภาษาอังกฤษ

EN 202 OUTSIDE READING SECOND SEMESTER, 2516-17

Faculty	Reading
Business Administration and Economics	The Manager and the Organization Chapters 3,8,9.
Education and Science	The Miracle of Your Mind Chapters 1-6
Humanities	The Bridge of San Luis Rey (all)
Law	The Supreme Court Chapters 1-3
Political Science	The Predicament of Democratic Man Chapters 1-4

In later Newsletters, we will publish notes about each of these readings.

William Zeiger

EN 201 OUTSIDE READING SECOND SEMESTER 2516-17

Faculty	Reading
Business Administration and Economics	The Age of the Economist by Daniel R. Fusfeld
Education	The Art of Teaching by Gilbert Highet
Humanities	The Pearl by John Steinbeck
Law	Trial Judge by Justice Bernard Botein
Political Science	A Dangerous Freedom by Bradford Smith
Science	Lucky Accidents in Science by Daniel Stephen Halacy, Jr.

You will find notes on five of these readings in the handbook, "Supplementary Notes" prepared by Stephen M. Bailey, at the University bookstore. Notes on "Lucky Accidents in Science" will be published soon in this Newsletter.

Danri Natesuwan

ข่าวจากภาควิชาจิตวิทยา

ตัวอย่างข้อสอบ กระบวนวิชา PC 103 จิตวิทยาทั่วไป

- ฝาแฝดเหมือน (Identical twins) คือฝาแฝดประเภทใด
 - เกิดจากไข่ใบเดียวสุก และมีการผสม 2 ครั้ง
 - มีการผสม 2 ครั้ง มีไข่สุก 2 ใบ
 - การมีร่างกายติดกัน เช่น ฝาแฝด อิน-จัน
 - ไข่ใบเดียวสุก ผสมกับสเปอรัม 1 ตัว เซลแบ่งตัวแบบทวีคูณ
 - ไข่ 2 ใบสุก เซลมีการแบ่งตัวแบบทวีคูณ
- เมื่อเกิดอารมณ์ริษยา พฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกคืออะไร
 - คืนแค้น
 - วิตกกังวล
 - อิจฉาผู้อื่น
 - โกรธ
 - ก้าวร้าว
- Projective test เป็นเครื่องมือทดสอบที่นักจิตวิทยาใช้ในการหาข้อมูลเกี่ยวกับอะไร
 - ระดับสติปัญญา
 - ความถนัด
 - ความทะเยอทะยาน

ม.ร.0601.033.0332/2517.03.38/003-008

ศาลกับตุลาการรัฐธรรมนูญ

อาจารย์ วีระชาติ เอี่ยมประไพ
คณะนิติศาสตร์

"ศาล เป็นหน่วยที่ค้ำจุนไว้สำหรับให้ความยุติธรรม เป็นการบำบัดทุกข์ร้อนให้แก่ประชาชน บุคคลทั้งหลายย่อมหวังในความยุติธรรมของศาลเป็นที่ตั้ง และก็มีเมื่อมีบทกฎหมายอันออกมาดีเสรีภาพและชัดต่อรัฐธรรมนูญเช่นนี้ จะไม่ให้ศาลมีอำนาจแสดงเพื่อให้ความยุติธรรมแก่บุคคลผู้เกี่ยวข้องหรือ..."

ข้อความข้างต้นเป็นตอนหนึ่งจากคำพิพากษาศาลฎีกากรณีสงครามที่ 1/2489 ซึ่งในคดีนี้ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาพิพากษาปล่อยจำเลยคือ จอมพล ป. พิบูลสงคราม และพวก โดยเหตุผลว่า กฎหมายที่ออกมานั้น ชัดต่อรัฐธรรมนูญ ในข้อที่กฎหมายที่มีโทษทางอาญาต้องไม่มีผลย้อนหลัง คือ จะออกกฎหมายไปลงโทษการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนบัญญัติกฎหมายไม่ได้ ผลของการตัดสินนี้ ศาลได้รับการยกย่องชมเชยจากวงการต่าง ๆ เป็นอันมาก แต่ในกาลต่อมาเป็นที่น่าเสียดายที่อำนาจในการวินิจฉัยว่ากฎหมายใดจะชัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ มิได้เป็นอำนาจของศาล แต่กลับตกไปอยู่กับบุคคลคณะหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า "ตุลาการรัฐธรรมนูญ" เช่น ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2511 มาตรา 175 บัญญัติว่า "ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา 174 ก็ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว แล้วส่งความเห็นเช่นนั้นไว้ตามทางการ เพื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้ถือเป็นเด็ดขาด และให้ใช้ได้ ในคดีทั้งปวง แต่ไม่กระทบกระทั่งคำพิพากษาของศาล อันถึงที่สุดแล้ว" ซึ่งในมาตรา 174 บัญญัติว่า "บทบัญญัติแห่งกฎหมายใด มีความแย้งหรือชัดต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัติอันนั้นเป็นอันใช้มิได้"

ตุลาการรัฐธรรมนูญจึงมีความสำคัญ เป็น อัน มากในการที่จะชี้ขาดว่ากฎหมายใดชัดหรือไม่ชัดต่อรัฐธรรมนูญ อันจะมีผลให้กฎหมายนั้นใช้บังคับได้หรือไม่ จึงควรพิจารณาถึงตัวบุคคลที่ประกอบเป็นคณะตุลาการรัฐธรรมนูญว่ามีความเหมาะสมเพียงใดหรือไม่ รัฐธรรมนูญที่แล้วมา เช่นในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2511 มาตรา 169 บัญญัติว่า "คณะตุลาการรัฐธรรมนูญประกอบด้วยประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทน ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีกรมอัยการ และบุคคลอื่นอีกสี่คนซึ่งรัฐสภาแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ในทางกฎหมาย ประธานวุฒิสภาเป็นประธานตุลาการรัฐธรรมนูญ" จึงเห็นได้ว่า คณะตุลาการรัฐธรรมนูญประกอบด้วยบุคคล 9 คน เป็นฝ่ายตุลาการเพียง 2 คน นอกนั้นเป็นฝ่ายนิติบัญญัติและบริหาร อำนาจในการชี้ขาดจึงตกอยู่กับฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร อย่างไม่มี ปัญหาโดยฝ่ายบริหารซึ่งมีเสียงข้าง มากใน รัฐสภา จะมี โอกาส ออกกฎหมายซึ่งอาจชัดรัฐธรรมนูญอันเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพ

ของประชาชนออกมาใช้บังคับได้ โดยไม่มีอำนาจโคตททานได้แย้งได้เลย เพราะฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดว่า กฎหมายใดชัดหรือไม่ชัดรัฐธรรมนูญ เนื่อง จากมีเสียงข้างมากในคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

การที่อารยประเทศแยกอำนาจอธิปไตยอันเป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศออกเป็น 3 ส่วน คืออำนาจบริหาร อำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจตุลาการก็เพื่อให้อำนาจทั้งสามได้มีการคานและถ่วงดุลย์กัน (Check and Balance) เพื่อมิให้อำนาจใดอำนาจหนึ่งมีอำนาจจนล้นพ้น กลายเป็นอันตรายอย่างใหญ่หลวงต่อการ ปกครองใน ระบอบประชาธิปไตย การแยกอำนาจมิใช่เพียงเพื่อการปฏิบัติ งานเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ฝ่ายนิติบัญญัติย่อมมีอำนาจที่ลงมือ มิได้ไว้วางใจรัฐบาลได้ และรัฐบาลซึ่งเป็นฝ่ายบริหารย่อมยุบสภาได้ แต่โดยปกติรัฐบาลจะมีเสียงข้างมากในรัฐสภาเสมอ การให้อำนาจตุลาการเข้ามาค้ำค้ำและคานอำนาจบริหารและนิติบัญญัติ โดยมีอำนาจ ชี้ขาด ว่า กฎหมาย ใดชัด รัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงเป็นหลักการที่ชอชด้วยเหตุผล เพราะมีฉันทันแล้วอาจมีการเผด็จการโดยฝ่ายข้างมากในรัฐสภาได้

อาจมีผู้แย้งว่า ฝ่ายนิติบัญญัติได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน จึงเป็นผู้แสดงเจตจำนงแทนประชาชน ศาล มิได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน จึงไม่ควรที่จะมาหักล้างกฎหมายซึ่งออกโดยฝ่ายนิติบัญญัติได้ จากความเห็นแย้งดังกล่าวนี้ จริยอยู่ที่ฝ่ายนิติบัญญัติได้รับเลือกตั้งมาจากปวงชน แต่ปวงชนก็มี ใต้เลือกให้เข้ามาเพื่อออกกฎหมายซึ่งชัดกับรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศอันเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนเอง ศาลเป็นองค์กรเดียวที่เป็นกลาง มีความเชี่ยวชาญในการวินิจฉัยปัญหากฎหมาย และมีความเป็นอิสระ มิได้ขึ้นอยู่กับฝ่ายบริหารหรือนิติบัญญัติ จึงมีความเหมาะสมด้วยประการทั้งปวงใน การที่ จะทำหน้าที่ชี้ขาดว่ากฎหมายใดจะชัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

ในระหว่างที่กำลังร่างรัฐธรรมนูญกันอยู่นี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะได้ให้ความสำคัญ แก่ ปัญหา นี้ บ้างพอสมควรว่าอำนาจนี้ควรเป็นอำนาจของศาล หรือของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญอย่างที่เป็นมาในฉบับก่อน ๆ ผู้เขียนขอเสนอว่า ควรเป็นอำนาจของศาล และโดยที่เป็นปัญหาที่สำคัญยิ่ง ปัญหาข้อกฎหมายนี้ควรวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา เพราะประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิเชี่ยวชาญในการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย และมีความเป็นอิสระมิได้ขึ้นอยู่กับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งนี้ โดยศาลใดเมื่อจะนำกฎหมายใดมาปรับกับคดี เห็นว่ากฎหมายนั้นชัด รัฐธรรมนูญก็ ให้อำนาจวินิจฉัยไว้ส่งเรื่องมายังที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

ก่อนที่จะจบบทความนี้ผู้เขียนขอวิงวอนว่า ในการพิจารณาปัญหาที่ โป้ดคุย่ามอคิดคือศาลว่า ศาลจะทำการไป ในทางชัดกับเจตจำนงของตัวแทนของปวงชน เพราะตลอดเวลาที่ผ่านมา ศาลได้แสดงให้เห็นความเป็นอิสระและเป็นฝ่ายอยู่ข้างปวงชนเสมอมา อย่าเอาเหตุผลอื่นเป็น

ในวงการศึกษ

นักศึกษาอัฟริกันเรียกร้องการปฏิรูปการศึกษา

อาจารย์ ผาณิต ไซตบุตร
คณะมนุษยศาสตร์

เก็บความเรียบเรียงจากนิตยสาร HEE ฉบับ 22 ค.ศ. 16 นักศึกษาทั่วอัฟริกาได้พร้อมใจกันที่จะทำงานให้หนักขึ้นเพื่อให้ ได้มาซึ่งการปฏิรูปและประชาธิปไตย ในระบอบการศึกษาในประเทศของตน ความตั้งใจนี้ระบุอยู่ในแถลงการณ์ฉบับสุดท้ายของการประชุม สหพันธ์นัก ศึกษา อัฟริกัน (All African Students Union (AASU) ณ กรุง Dar es Salaam ประเทศแทนซาเนีย (Tanzania) เมื่อวันที่ 3 เดือนตุลาคมที่ผ่านมา การประชุมเสร็จสิ้นภายใน 5 วัน มีผู้แทนองค์การนักศึกษาแห่งชาติ จาก 17 ประเทศในอัฟริกาเข้าร่วมประชุมประมาณ 50 คน

นักศึกษาเหล่านี้มีความคิดว่า ถ้าสามารถเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาของชาติ ได้แล้ว สถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาก็จะเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการ พัฒนา ประเทศได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้น พวกเขาได้ร้องขอให้การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการเรียนแบบบังคับและไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน นอกจากนั้นที่ประชุมยังเสนอให้ประเทศต่าง ๆ ในอัฟริกาเริ่มแผนงานบริการของชาติสำหรับเยาวชน ซึ่งจะ เป็นวิธีการหนึ่งที่จะสร้างสรรค์ให้เกิด "ความรู้สึกตื่นตัว" ในหมู่เยาวชนต่อปัญหาที่อัฟริกากำลังเผชิญ และต่อความต้องการที่จะหาทางแก้ไขปัญหานี้ ๆ

ผลงานชิ้นสำคัญของการประชุม Dar-es-Salaam เห็นจะได้แก่การยอมรับธรรมนูญของสหพันธ์นักศึกษอัฟริกัน (AASU) ที่ร่างขึ้นเมื่อปีที่แล้ว จุดประสงค์สำคัญอันหนึ่งของการจัดตั้งองค์การนักศึกษาทั่วทวีป คือ ส่งเสริมความสามัคคีระหว่างชาวอัฟริกัน ซึ่งจะ เป็นความจริงขึ้นมาได้ ถ้าสามารถทำตามอุดมคติที่องค์การอัฟริกาสามัคคี (Organization of African Unity) (OAU) วางไว้ นักศึกษาได้เรียกร้องให้บรรดาคู่แอฟริกันสนับสนุน AASU โดยการให้ความช่วยเหลือด้านการเงินและให้คำแนะนำ

ตามธรรมนูญล่าสุดของ AASU จะต้องประกอบด้วยสาขาตามภูมิภาคต่าง ๆ 5 สาขา ทวีทวีป คณะผู้บริหารแต่ละสาขาจะรับตำแหน่ง 1 ปี และจะมีการเลือกตั้งคณะบริหารเมื่อมีการประชุมสามัญประจำปีของ AASU ส่วนการประชุมวิสามัญนั้นจะมี ได้เมื่อมีสมาชิกของสหพันธ์ เรียกร้องมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ องค์ประชุมทุกครั้งจะต้องไม่ต่ำกว่าครึ่งของจำนวนสมาชิก และการตัดสินใจต่าง ๆ จะต้องใช้การออกเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ นอกจากนี้ธรรมนูญยังกำหนดค่านำร่องประจำปีของสมาชิกไว้เป็นอัตรา 200 เหรียญสหรัฐ

อ่านต่อหน้า ๕

กาฝากของวงการตุลาการมาเป็นข้อถ้อยแถลง หรืออย่างเกรงว่าศาลจะมีอำนาจครอบงำฝ่ายบริหารหรือนิติบัญญัติ เพราะศาลมีหน้าที่เพียงวินิจฉัยบรรดคดี ให้เป็นไปตาม กฎหมายซึ่งไม่ชัด รัฐธรรมนูญ เท่านั้น

การค้ากับสาธารณรัฐประชาชนจีน

การค้าระหว่างประเทศ เป็นสิ่งจำเป็นทั้งในทางเศรษฐกิจและการเมือง เพื่อให้ประชาชนชาติได้รับสินค้าและบริการสนองความต้องการให้อยู่ดีกินดี และมีความเข้าใจในกันและกัน ในอดีตประเทศไทยเคยทำมาค้าขายทางเรือสำเภากับประเทศจีนมาแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหง เพิ่งมาชะงักกันไปเมื่อสาธารณรัฐประชาชนจีนดำเนินนโยบายแบบ "ปิด" และประเทศไทยมีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 53 เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2502 ห้ามมิให้นำสินค้าจีนคอมมิวนิสต์เข้ามาในราชอาณาจักร และห้ามการค้าขายกับประเทศจีนคอมมิวนิสต์ พร้อมทั้งมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ห้ามการเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน นับแต่นั้นมาการค้าระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนก็ต้องสะดุดหยุดลง แต่ความต้องการสินค้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนก็ยังคงมีอยู่ ในระยะต่อมาจึงปรากฏว่าได้มีผู้ลักลอบนำสินค้าจำพวกอาหารกระป๋อง ผลไม้แห้ง เครื่องยาจีน และของใช้อื่น ๆ เข้ามาแพร่หลายในประเทศไทยมากขึ้นทุกปี เฉพาะสินค้าจีนที่ลักลอบเข้ามาและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ตรวจจับได้แต่ละปีก็มีมูลค่ากว่า 100 ล้านบาท ส่วนที่ลักลอบเข้ามาและไม่อาจตรวจพบ ย่อมมีจำนวนอีกไม่น้อย การลักลอบเช่นนี้ อาจมีผลดีแก่ผู้บริโภคได้ใช้สินค้าในราคาถูก แต่ผลเสียต่อส่วนรวมนั้นมีอยู่มากมาย เพราะนอกจากจะสูญเสียรายได้ของรัฐบาลไปหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมากแล้ว ยังทำให้รัฐบาลต้องสิ้นเปลืองเงินงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายในการปราบปราม ในด้านเศรษฐกิจส่วนรวมของประเทศชาติก็ต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศ และมีตัวเลขขาดดุลกับต่างประเทศมากยิ่งขึ้น สินค้าจีนส่วนใหญ่มักนำเข้ามาจำหน่ายเป็น 2 ทางด้วยกัน คือ ลักลอบเข้ามาโดยทางทะเลด่านจังหวัดจันทบุรี ระยอง และทางรถยนต์ รถไฟ จากมาเลเซียด่านจังหวัดสงขลา ยะลา และนำเข้ามาโดยแสดงแหล่งผลิตจากประเทศ ญี่ปุ่น ฮองกง หรือสิงคโปร์ สินค้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเหล่านี้มักนำมาใช้อุปโภคบริโภคกันในหมู่ชาวจีน ซึ่งนิยมคุ้นเคยกับอาหารจีนและใช้เครื่องยาจีนรักษาโรคภัย สินค้าจากประเทศจีนจึงแพร่หลายอยู่ในเขตที่มีคนจีนอาศัยอยู่หนาแน่น เช่น ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ย่าน เยาวราช ราชวงศ์ เจริญกรุง ส่วนในต่างจังหวัดก็มี ในจังหวัดสงขลา โดยเฉพาะที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดหนองคายและอุดรธานี สินค้าเหล่านี้เมื่อลักลอบเข้ามาแล้ว จะนำมาจำหน่ายเป็น 2 ทางด้วยกัน คือ

1. จำหน่ายโดยซ่อนเร้น เนื่องจากสินค้าประเทศจีนเป็นสินค้าต้องห้ามนำเข้ามาในราชอาณาจักร และห้ามมิให้ผู้ที่มีไว้ในครอบครองทำการจำหน่าย ในการตรวจจับกุมมักพบขณะลักลอบนำเข้ามาทางจังหวัดชายแดน หรือจากผู้ช่วยรายเล็กรายน้อย
2. จำหน่ายโดยเปิดเผย ส่วนมากเป็นสินค้าจีนที่พ่อค้าประมูลได้จากกรมศุลกากร เมื่อมีผู้ประมูลได้ทางการก็จะออกใบรับเงินให้เป็นหลักฐาน ใบรับเงินเหล่านี้จะกลายเป็นเอกสารคุ้มครองให้ผู้ขายสินค้าจากประเทศจีน

สามารถขายสินค้าเหล่านั้นได้อย่างเปิดเผย โดยลักลอบนำสินค้ามาเพิ่มเติมให้เต็มจำนวนตามใบรับเงินอยู่ตลอดเวลา

3. จำหน่ายโดยถูกต้องตามกฎหมาย โดยนำสินค้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมาบรรจุก้นห่อ แสดงแหล่งผลิตใหม่เป็นสินค้าจากญี่ปุ่น ไต้หวัน หรือฮ่องกง

การที่ประเทศจีนผลิตสินค้าลักลอบเข้ามาขายในประเทศไทยจำนวนมากขึ้นทุกปี ทั้ง ๆ ที่ต้องขายในราคาต่ำกว่าปกติเป็นเวลานานเช่นนี้ แต่เดิมเข้าใจกันว่าจะเป็นการทุ่มตลาด (Dumping) โดยพยายามขายในราคาต่ำกว่าทุน เพื่อแสวงหาตลาดในประเทศไทย แต่การทุ่มตลาดนั้นปกติสามารถทำได้ในระยะสั้น ๆ เท่านั้น จึงยังไม่เป็นที่แน่ชัดนักว่า จีนมีวัตถุประสงค์อันแท้จริงอยู่อย่างไร เป็นแต่เคยสันนิษฐานกันว่า น่าจะเนื่องมาจากเหตุทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง กล่าวคือ :-

- ก. เนื่องจากชาวจีนในประเทศไทยส่วนหนึ่งยังมีความต้องการอุปโภคบริโภคสินค้าจีนอยู่ตามความเคยชินและรสนิยม เมื่อมีความต้องการอยู่ก็ย่อมเป็นข้อจูงใจให้มิผู้พยายามนำสินค้าเหล่านี้เข้ามาสนองความต้องการ แต่สินค้าจีนคอมมิวนิสต์เป็นสินค้าต้องห้าม (Prohibition) จึงต้องมีการลักลอบนำเข้ามาจำหน่าย
- ข. การลักลอบนำสินค้าจากประเทศจีนเข้ามาจำหน่ายอาจสร้างความปั่นป่วนทางเศรษฐกิจของประเทศขึ้นได้ เพราะนอกจากจะกระทบกระเทือนภาวะการผลิตภายในประเทศแล้ว ยังเป็นเหตุให้ต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศ และประเทศชาติต้องเสียดุลการค้ามากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันรัฐบาลก็ต้องสูญเสียรายได้ด้านภาษีสรรพสามิตและต้องสิ้นเปลืองงบประมาณรายจ่าย เพื่อใช้ดำเนินงานป้องกันปราบปราม
- ค. รายได้ที่ได้รับจากการลักลอบส่งสินค้าเข้ามาจำหน่ายในภูมิภาคนี้ อาจมีได้นำส่งกลับออกไป แต่ประเทศจีนอาจมอบหมายให้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เพื่อบ่อนทำลายทางการเมืองในประเทศต่าง ๆ ในย่านเอเชีย-ออสเตเนีย รวมทั้งประเทศไทยด้วย
- ง. การที่สินค้าจีนสามารถขายได้ในราคาถูกกว่าสินค้าภายในหรือสินค้าจากประเทศอื่น ทั้งที่มีคุณภาพไม่แตกต่างกันมากนักเช่นนี้ อาจเป็นทางเพาะความนิยมทางการเมืองในหมู่ประชาชนที่ด้อยการศึกษาขึ้นได้

โดยที่การลักลอบนำสินค้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้ามาเป็นเหตุให้รัฐต้องสูญเสียรายได้ด้านภาษีสรรพสามิตและการค้าต่างประเทศไปหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก รัฐบาลในอดีต จึงจัดตั้งเจ้าหน้าที่ดำเนินการปราบปรามขึ้นในจังหวัดชายแดนเพื่อตรวจสอบจับกุมผู้ลักลอบนำสินค้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้ามาทั้งทางบกทางทะเล ในขณะเดียวกันก็ได้นำประสบการณ์ที่ได้จากการดำเนินงานปราบปรามมาศึกษาค้นคว้า และหาข้อเสนอแนะวิธีการแก้ไขปรับปรุงในทางปฏิบัติและปัญหาข้อกฎหมาย เพื่อให้การดำเนินงาน

ปราบปรามการลักลอบนำสินค้าจีนเข้าประเทศลดน้อยถอยลง โดยเสนอให้แก้ไขพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 ให้กินความถึงการมีสินค้าจีนคอมมิวนิสต์หรือสินค้าที่

บรรณนิทัศน์

สามัญศึกษา, กรม บนเส้นทางก้าวไกล โฉมหน้าใหม่ของการศึกษาไทย

กรุงเทพฯ, ชุมทางวิชาการ, 2516 343 หน้า
ด้วยเหตุอันเนื่องมาจาก ความ เปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันอย่างใหญ่หลวง ทั้งในทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ยังให้เกิดความเปลี่ยนแปลงแนวคิด และกรรมวิธีการจัดการศึกษาเป็นอันมาก เพราะกรณีเช่นนี้ กรมสามัญศึกษาจึงได้ "ระดมสมอง" เหล่าท่านผู้สนใจทางการศึกษา ทั้งพระภิกษุ และผู้ทรงคุณวุฒิ ได้มาร่วมประชุมทางวิชาการ ในระหว่างวันที่ 1-4 พฤษภาคม 2516 เพื่ออภิปรายปัญหาเพื่อว่ามวลความคิดทั้งหมดจะเป็นพลังผลักดันเบิกทางใหม่ให้กับ การศึกษาไทย อันจะสามารถอำนวยความสะดวก และรับกับสภาพการณของบ้านเมืองปัจจุบัน โดยแท้จริง หนังสือเล่มนี้ ได้รวบรวมรายละเอียดของการประชุมไว้ทั้งหมด อันอาจแจกหัวข้อปัญหา ได้ดังนี้คือ

- ยุคคติและแนวทางการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม และเอกลักษณ์ของบ้านเมืองไทย
- ความคิดใหม่ และ เทคโนโลยี ที่มี อิทธิพลต่อ การศึกษา
- การศึกษาภาคบังคับและไม่บังคับ
- สารและแบบรูปของหลักสูตรประถมศึกษา และมัธยมศึกษาที่พึงประสงค์ในอนาคต
- รูปแบบและประสิทธิภาพการศึกษาระดับประถมและมัธยม

เหตุการณ์ของโลก ย่อมเป็นที่ประจักษ์ดีว่า ถ้าเรายังไม่เปลี่ยนแปลงโฉมหน้าการศึกษาจากที่เป็นอยู่เดิมนั้น ก็หมายความว่าเราจะต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในเกลียวโอบีอกนาน ประชาธิปไตยที่ทุกคนปรารถนาถึงทางไกลความจริงออกไปทุกที จึงนับว่าเป็นนิมิตที่ดีที่เมืองไทยได้มีหนังสือเล่มนี้ให้พวกเราได้อ่าน เพื่อช่วยกัน คิด และช่วยกันทำ ให้ค่านิยมทางการศึกษาของชนชาติไทยเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น และเมื่อถึงเวลานั้นชาติจะสงบและจะได้ชื่อว่าเป็นชาติ ที่พัฒนาอย่างถูกต้อง (ยืมอ่านได้จากหอสมุดมหาวิทยาลัยรามคำแหง เลขเรียกหนังสือ LB 41 ส 221 ป)

อาจารย์สุภัทรา ฉัตรเงิน
คณะมนุษยศาสตร์

มาจากจีนคอมมิวนิสต์ ไว้ในครอบครองเพื่อเสนอขายก็ ให้ความคิดด้วย

ปัจจุบันรัฐบาลมีแนวโน้มที่จะเปิดการค้ากับสาธารณรัฐประชาชนจีนแทนที่จะห้ามสินค้าจีนเข้าประเทศดังที่เป็นมา ซึ่งเป็นเหตุให้มีการลักลอบนำเข้าและรัฐบาลต้องเสียค่า

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ว่าด้วยการปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2517

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14(1) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514...

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2517"

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 และข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าด้วยองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2515

หมวด 1

ปฏิญาณร่วม

ข้อ 4 การปกครองนักศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามข้อบังคับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนผู้เข้ามาใช้บริการเพื่อแสวงหาความรู้และสัจธรรมจากมหาวิทยาลัยนี้...

(1) ให้เข้าใจและยึดมั่นในอินทรีที่จะดำรงไว้ซึ่งสิทธิเสรีภาพขั้นมูลฐานของบุคคล

(2) ผูกพันให้เข้าใจถึงความสำคัญและคุณประโยชน์แห่งการอยู่ร่วมกัน รักษาไว้ซึ่งความสามัคคีของหมู่คณะ...

(3) ให้มีการเผยแพร่ทัศนคติที่ถูกต้องให้แพร่หลายปลูกฝังอุดมการณ์ในอินทรีที่จะรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ของประเทศไทยและประชาชนเป็นส่วนรวม

หมวด 2

สิทธิและหน้าที่ของนักศึกษา

ข้อ 5 นักศึกษาย่อมมีสิทธิและหน้าที่โดยเท่าเทียมกัน

ข้อ 6 นักศึกษามีสิทธิเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่างๆ ต่อทางมหาวิทยาลัย

ข้อ 7 นักศึกษามีสิทธิแสดงความคิดเห็น หรือวิจารณ์อย่างเสรีเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย

การลงทะเบียนนักศึกษาทางวินัยในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษา ทางสถานศึกษาจะพิจารณาเสนอมหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัยดำเนินการ

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องอยู่ในขอบเขตของกฎหมาย และย่อมได้รับความคุ้มครองจากทางมหาวิทยาลัย การรอนสิทธิดังกล่าวจะกระทำมิได้

ข้อ 8 นักศึกษามีสิทธิโดยเท่าเทียมกัน ในการเข้าร่วมรับบริการสมัครรับเลือกตั้งและออกเสียงเลือกตั้ง แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กฎหรือข้อบังคับแห่งกิจการนั้น ๆ

ข้อ 9 นักศึกษามีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประเพณีอันดีงาม

ข้อ 10 นักศึกษามีหน้าที่ดำรงไว้ซึ่งความสามัคคี ตลอดจนให้ความร่วมมือและช่วยเหลือกิจการต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้า ความสงบเรียบร้อย ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

หมวด 3

การปกครองนักศึกษา

ส่วนที่ 1

วัตถุประสงค์

ข้อ 11 เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และฝึกฝนเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพ และปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย ภายในกรอบแห่งเหตุผล กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม

ข้อ 12 เพื่อการพัฒนาสามัคคีธรรม ตลอดจนสร้างสัมพันธภาพอันดีงามในระหว่างหมู่ นักศึกษา

ข้อ 13 เพื่อให้ให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ และได้รับการฝึกฝนตนเองให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติโดยส่วนรวม

ข้อ 14 เพื่อให้ให้นักศึกษามีความสมบูรณ์ทางด้านปัญญา มีบุคลิกภาพ มีสติปัญญา ความรู้และความประพฤติ ตลอดจนการดำเนินชีวิตในทางสว่างสรรค์สังคม

ข้อ 15 เพื่อส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างสถาบันในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ

ส่วนที่ 2

การจัดแบ่งอำนาจ

ข้อ 16 องค์การปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงจัดแบ่งอำนาจออกเป็น

(1) สถานักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (มีชื่อย่อว่า ส.ม.ร.) เรียกชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Ramkhamhaeng University Student Assembly (มีชื่อย่อว่า RUSA)

(2) องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (มีชื่อย่อว่า อ.ศ.ม.ร.) เรียกชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Ramkhamhaeng University Student Organization (มีชื่อย่อว่า RUSO) คณะและแผนกอิสระจะจัดตั้งส่วนการ ปกครอง นักศึกษาระดับคณะและแผนกอิสระอีกไม่ได้

หมวด 4

สถานักศึกษา

ส่วนที่ 1

สมาชิกสถานักศึกษา

ข้อ 17 สถานักศึกษาประกอบด้วยสมาชิก ซึ่งนักศึกษาเลือกตั้งเข้ามาโดยวิธีลงคะแนนเลือกตั้งโดยระบอบบุคคล และวิธีเลือกตั้งโดยไม่ระบอบบุคคลแต่ละคณะเลือกตั้งให้ในนามของพรรค เมื่อรวมสมาชิกผู้ได้รับเลือกตั้งทั้งสองวิธี สถานักศึกษาจะมีสมาชิกทั้งสิ้นเป็นจำนวนแปดสิบคน

ให้นักศึกษาฐานะปีที่หนึ่ง สอง สาม และสี่แต่ละฐานะปี มีสิทธิเลือกนักศึกษาฐานะปีเดียวกันกับตนให้เป็นสมาชิกสถานักศึกษาได้ในจำนวนฐานะปีละยี่สิบคน

การกำหนดฐานะปีของนักศึกษา ให้กระทำโดยนับจำนวนปีที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเป็นฐานะปี นักศึกษาที่ได้ศึกษาอยู่กว่าสี่ปี ให้ถือว่าเป็นนักศึกษาในฐานะปีที่สี่

ข้อ 18 การเลือกตั้งผู้แทนของแต่ละฐานะปี ซึ่งมีจำนวนฐานะปีละยี่สิบคนนั้น ครั้งหนึ่งให้เลือกโดยลงคะแนนให้แก่ตัวบุคคล และอีกครั้งหนึ่งให้เลือกโดยลงคะแนนให้แก่พรรคด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

(1) การเลือกโดยวิธีลงคะแนนให้แก่ตัวบุคคล ให้ผู้เลือกตั้งบัตรเลือกตั้งโดยกำหนดด้วยหมายเลขประจำตัวของผู้ที่ตนประสงค์จะเลือกจำนวนไม่เกินสิบหมายเลข

(2) การเลือกโดยวิธีลงคะแนนให้แก่พรรค ผู้ลงคะแนนเลือกได้แต่เพียงพรรคเดียว ทั้งนี้ ให้ผู้เลือกตั้งบัตรเลือกตั้งโดยกำหนดพรรคที่ตนประสงค์จะเลือก การเลือกพรรคด้วยวิธีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้เลือกตั้งที่ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่สมาชิกของพรรคนั้นเป็นผู้แทนในจำนวน ซึ่งขึ้นอยู่กับสิทธิที่พรรคนั้นจะพึงได้รับตามสัดส่วนของตน เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนที่พรรคอื่นได้รับด้วยวิธีคำนวณตามสัดส่วนที่กำหนดไว้

(3) การใช้สิทธิลงคะแนนตาม (1) และ (2) ให้นักศึกษาผู้ใช้สิทธิแต่ละคนมีสิทธิที่จะลงคะแนนเลือกตั้งผู้แทนตามฐานะปีที่ตนเลือกได้ทั้งสองวิธีในการเลือกตั้งแต่ละครั้งของตน โดยลงบัตรประเภทหนึ่งสำหรับผู้แทนตาม (1) และลงบัตรอีกประเภทหนึ่งสำหรับผู้แทนตาม (2)

ข้อ 19 การเลือกตั้งโดยวิธีลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ตัวบุคคลนั้น ผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุดและที่ได้คะแนนลดหลั่นลงไปจำนวนสิบคนแรกตามลำดับ เป็นผู้ที่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสถานักศึกษาในส่วนของผู้แทนตามฐานะปีนั้น ๆ

ข้อ 20 การเลือกตั้งโดยวิธีลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่พรรค พรรคที่ได้คะแนนเลือกตั้งแต่ละพรรคมีสิทธิได้รับการจัดสรรที่นั่งในสถานักศึกษาให้ในจำนวนตามสัดส่วนแห่งคะแนนที่แต่ละพรรคได้รับ แต่ถ้าคะแนนที่ได้รับมีจำนวนน้อยเกินไป ก็อาจถูกตัดสิทธิด้วยวิธีคำนวณตามที่กำหนดในวรรคต่อไปได้

การคิดคำนวณว่าพรรคใดมีสิทธิจะได้ที่นั่งเท่าใด จากจำนวนที่นั่งของแต่ละฐานะปีให้คำนวณตามวิธีที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

(1) ให้คำนวณหาตัวเลขจำนวนหนึ่งซึ่งจะนำมาใช้เป็นตัวหารของตัวเลขของคะแนนที่แต่ละพรรคได้รับสำหรับการเลือกตั้งในฐานะปีนั้น ๆ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์เป็นจำนวนของที่นั่งที่พรรคพึงได้รับ

(2) การคำนวณหาตัวหารตาม (1) ให้เริ่มต้นด้วยการนำคะแนนที่แต่ละพรรคได้รับจากการเลือกตั้งนั้นหารด้วยเลขหนึ่ง เลขสอง เลขสาม และเลขสี่ตามลำดับไปจนถึงตัวเลขซึ่งตรงกับจำนวนที่นั่งทั้งหมดที่จะนำมาจัดสรรในการเลือกตั้ง เช่น มีที่นั่งทั้งหมดห้าที่นั่ง ก็ให้หารด้วยเลขหนึ่งและเลขสอง ไปจนถึงจำนวนเลข 5 นี้จึงได้เป็นจำนวนค

แปดที่นั่ง ก็ให้หารด้วยเลขหนึ่งและเลขต่อ ๆ ไปตามลำดับ จนถึงเลข 8

เมื่อได้กระทำตามวิธีดังกล่าวในวรรคก่อนแล้ว ก็ให้ดู เลขจากผลลัพธ์ของการหารนั้นทั้งหมด โดยเริ่มต้นดูที่ผลหาร ที่ได้ผลลัพธ์เป็นตัวเลขจำนวนสูงสุด จำนวนสูงรองลดหลั่น กันลงไปตามลำดับจนถึงตัวเลขในลำดับที่ตรงกับจำนวนของที่นั่งทั้งหมดที่จะนำมาจัดสรรในการเลือกที่นั่ง เช่น ถ้ามีที่นั่ง ทั้งหมดสิบที่นั่ง ก็ให้ดูที่ตัวเลขในลำดับที่อยู่ในขั้นค่าลงมา เป็นที่สิบ (ซึ่งได้จากไล่ลงมาจากรายการที่สูงสุด) ตัวเลขที่ เห็นนี้เป็นตัวหารเพื่อให้ได้ผลลัพธ์เป็นจำนวนของผู้ที่แต่ละ พรรคมีสิทธิที่จะได้ที่นั่ง

(3) ให้นำตัวเลขที่เป็นตัวหารตาม (2) ที่คำนวณ ได้แล้วนี้ไปหารจำนวนคะแนนที่แต่ละพรรคได้รับก็จะได้ ผลลัพธ์เป็นจำนวนที่นั่งที่พรรคนั้น ๆ พึงได้รับ ทั้งนี้ ใน กรณีที่มีเศษ ให้บันทึกซึ่งเมื่อรวมที่นั่งของแต่ละพรรคใน ของแต่ละฐานะไปแล้ว ต้องได้จำนวนสิบคน

ข้อ 21 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาการศึกษาคือ นัก ศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย

ข้อ 22 ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาการศึกษา หรือผู้ที่เข้าดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาการศึกษาต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (1) เป็นนักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปริญญา ตรีของมหาวิทยาลัย
- (2) ต้องเป็นสมาชิกของพรรคซึ่งจดทะเบียนตามข้อ 78 (8)
- (3) ต้องไม่เป็นข้าราชการประจำ เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร จากผู้บังคับ บัญชาให้มาเวียนเต็มเวลา
- (4) ไม่อยู่ในระหว่างถูกลงโทษทางวินัยตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย

ข้อ 23 ให้ทำการเลือกตั้งสมาชิกสภาการศึกษาประจำ ปีการศึกษาถัดไป ภายในระยะเวลาไม่เกินเก้าสิบวัน และ ไม่ต่ำกว่าหกสิบวันนับแต่วันเปิดเรียนภาคสอง

ให้ประกาศ วัน เวลา และสถานที่ ที่มีกาเลือกตั้ง ให้แก่ศึกษาวรบาลล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าสิบวัน

ข้อ 24 สภาศึกษามีตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (1) ประธานสภา
- (2) รองประธานสภาคนที่ 1
- (3) รองประธานสภาคนที่ 2
- (4) เลขาธิการสภา
- (5) รองเลขาธิการสภา
- (6) ผู้ตรวจสอบการเงิน
- (7) กรรมการฝ่ายวิชาการและการศึกษา
- (8) กรรมการอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

ให้ที่ประชุมสภาการศึกษาเลือกสมาชิกเข้าดำรงตำแหน่งดังกล่าว

ข้อ 25 อายุของสมาชิกสภาการศึกษาสิ้นสุดลงในวันที่อธิการ บัติประกาศแต่งตั้งสมาชิกสภาการศึกษาชุดใหม่ตาม ข้อ 28

วรรคสอง

ข้อ 26 สมาชิกภาพของสมาชิกสภาการศึกษาสิ้นสุดลงเมื่อ

- (1) ออกตามวาระ
- (2) ตาย
- (3) ลาออก
- (4) ขาดคุณสมบัติตามข้อ 22
- (5) ขาดประชุมตามข้อ 35 วรรคสาม และอธิการ บัติมีคำสั่งถอนชื่อออกจากสมาชิกสภาการศึกษา ตามข้อเสนอของสภาการศึกษา
- (6) ถูกลงโทษทางวินัยตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อ 27 ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาการศึกษา ประเภทที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาโดยวิธีระบุตัวบุคคลนั้นสิ้นสุดลง ในขณะที่ยังเหลือระยะเวลาเกินเก้าสิบวันก่อนเปิดการ ศึกษาภาคสอง ให้ตั้งบุคคลที่ได้คะแนนดีลงไปตามลำดับ เข้าดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาการศึกษา แต่ถ้าสมาชิกประเภท ที่ได้รับเลือกตั้งโดยวิธีที่ไม่ระบุตัวบุคคลแต่ละบุพพวค ก็ให้ พรรคที่สมาชิกผู้ขาดคุณสมบัตินั้นสังกัดอยู่ จัดให้สมาชิกของ คนเข้าทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาการศึกษาแทน

ในกรณีที่มิผู้ใดคะแนนเท่ากัน ให้สภาการศึกษาเป็น ผู้ชี้ขาด

ข้อ 28 อธิการบดีเป็นผู้ลงนามประกาศแต่งตั้งและ ถอดถอนสมาชิกสภาการศึกษา และสมาชิกสภาการศึกษาที่ดำรง ตำแหน่งต่าง ๆ ในสภาการศึกษา

การแต่งตั้งสมาชิกสภาศึกษาคา มวรรคแรกต้อง กระทำภายใน 5 วัน นับแต่การเลือกตั้งสมาชิกสภาการศึกษา สิ้นสุดลง

ส่วนที่ 2

การดำเนินงาน

ข้อ 29 ให้มีสมัยประชุมสามัญของสภาการศึกษาสี่สมัย ดังต่อไปนี้

สมัยที่หนึ่ง ให้ประชุมภายในเจ็ดวัน นับแต่วัน เลือกตั้งสมาชิกเสร็จสิ้น เพื่อเลือกสมาชิกตำแหน่งต่าง ๆ ใน สภาการศึกษาและให้คณะกรรมการมอบงานของสภาการศึกษา ชุดเก่ามอบงานแก่สภาการศึกษาชุดใหม่

สมัยที่สอง ให้ประชุมภายในสิบห้าวัน นับแต่วัน เปิดภาคเรียนภาคหนึ่ง เพื่อรับรองนโยบายคณะกรรมการ องค์การนักศึกษา และงบประมาณขององค์การนักศึกษา

สมัยที่สาม ให้ประชุมก่อนเปิดการศึกษาภาคแรกไม่ น้อยกว่าสามสิบวัน

สมัยที่สี่ ให้ประชุมภายหลังเปิดการศึกษาภาคสอง ไม่เกินกว่าสามสิบวัน เพื่อรับทราบงานสรุปผลงานของคณะกรรมการองค์การนักศึกษา

ข้อ 30 อธิการบดีเป็นผู้เปิดประชุมสามัญของสภา- นักศึกษาสมัยที่หนึ่งและเป็นผู้เปิดการประชุมสมัย

ข้อ 31 ระยะเวลาประชุมสามัญสมัยหนึ่ง ๆ ให้สภา นักศึกษาเป็นผู้กำหนด

ข้อ 32 การประชุมวิสามัญของสภาการศึกษาให้มีได้ ในกรณีดังนี้

- (1) อธิการบดีเรียกประชุม
- (2) ประธานสภาเรียกประชุม
- (3) สมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวน สมาชิกทั้งหมดเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภาให้ เรียกประชุม
- (4) นายองค์การนักศึกษาร้องขอต่อประธานสภา ให้เรียกประชุมตามมติของคณะกรรมการองค์การนักศึกษา
- (5) นักศึกษาจำนวนไม่น้อยกว่าสามร้อยคนเข้าชื่อ ร้องขอต่อประธานสภาให้เรียกประชุม

ข้อ 33 ในการประชุมสามัญของสภาการศึกษาสมัย ที่หนึ่ง ให้สมาชิกที่เข้าประชุมเลือกประธานคนหนึ่งโดย คะแนนเสียงข้างมากให้ทำหน้าที่ประธานการประชุม ถ้า คะแนนเสียงเท่ากันให้ทำการลงคะแนนเลือกใหม่ จากผู้ที่ ได้คะแนนเสียงเท่ากันนั้น

ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาการศึกษาเพื่อดำรงตำแหน่ง ประธานสภา รองประธานสภาคนที่หนึ่ง รองประธานสภา คนที่สอง เลขาธิการ ผู้ตรวจสอบการเงิน กรรมการฝ่ายวิชา การและกรรมการอื่น ๆ นั้น สมาชิกแต่ละคนมีสิทธิเสนอชื่อ สมาชิกได้หนึ่งชื่อ การเสนอชื่อนั้นให้มีสมาชิกรับรองไม่น้อย กว่าห้าคน

ในกรณีที่มีการเสนอชื่อเพียงชื่อเดียวและได้รับเสนอ ชื่อยินยอมให้ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือกเมื่อที่ประชุมลงมติรับรอง ด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่เข้า ประชุม

ในกรณีที่มีการเสนอชื่อหลายชื่อ ผู้ที่ได้รับเลือกต้อง เป็นผู้ที่ได้คะแนนเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกของสภา นักศึกษาทั้งหมด แต่ถ้าผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด ได้คะแนนไม่ เกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาทั้งหมด ก็ให้ทำการลงคะแนน เลือกตั้งใหม่ระหว่างบุคคลที่ได้คะแนนอันดับหนึ่งกับอันดับ สอง และให้ถือว่าผู้ที่ได้รับคะแนน สูงสุดเป็นผู้ได้รับเลือก ถ้ามีผู้ได้คะแนนสูงสุดเท่ากันหลายคน ให้ประธานการ ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

ให้เลขาธิการสภาเลือกรองเลขาธิการสภาจากสมาชิก สภาการศึกษา

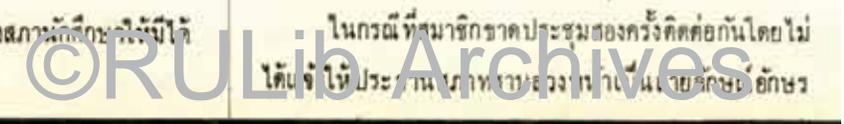
ผู้ตรวจสอบการเงิน กรรมการฝ่ายวิชาการและการ ศึกษา และกรรมการอื่น ๆ มีสิทธิเลือกสมาชิกสภาการศึกษา เป็นผู้ช่วยในฝ่ายของตน

ข้อ 34 สมาชิกสภาการศึกษาจะดำรงตำแหน่งในสภา นักศึกษาในขณะที่เดียวกันได้เพียงตำแหน่งเดียว

ข้อ 35 การประชุมสภาการศึกษาต้องมีสมาชิกเข้าร่วม ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ ประชุม

ในกรณีที่สมาชิกสภาการศึกษาเข้าร่วมประชุมไม่ ครบองค์ประชุมให้เรียกประชุมอีกครั้งหนึ่ง ในการเข้าร่วม ประชุมครั้งหลังนี้ ถ้ามีผู้เข้าร่วมประชุมไม่ถึงกึ่งหนึ่งของ สมาชิกทั้งหมดก็ให้ถือว่าครบองค์ประชุม

ในกรณีที่สมาชิกขาดประชุมสองครั้งติดต่อกันโดย ไม่ ได้แจ้ง ให้ ประธานสภาทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร

ให้สถานศึกษาพิจารณาเสนอชื่อบุคลากรนี้ต่ออธิการบดีเพื่อ
ถอดถอนชื่อออกจากความเป็นสมาชิกสถานศึกษา

ข้อ 36 การนัดประชุม ให้แจ้งวัน เวลา สถานที่
และระเบียบวาระการประชุม ให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่
น้อยกว่าเจ็ดวันสำหรับการประชุมสามัญ และไม่น้อยกว่า
สามวันสำหรับการประชุมวิสามัญ

ข้อ 37 การลงมติของสถานศึกษาให้ด้วยเสียงข้างมาก
ของสมาชิกที่เข้าประชุม สมาชิกคนหนึ่งออกเสียงได้หนึ่ง
เสียง ในกรณีที่คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุม
ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 38 ในกรณีที่สถานศึกษามีมติขัดแย้งกับมติของ
คณะกรรมการองค์การนักศึกษา และสถานศึกษาต้องการ
ยืนยันมตินั้น ให้เรียกประชุมสถานศึกษาเพื่อพิจารณา
ยืนยันมติเดิมอีกครั้งหนึ่งภายในเจ็ดวันหลังจากการประชุม
ครั้งก่อน การลงมติในการประชุมครั้งที่สองนี้ ต้องได้วัน
คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภา
นักศึกษาทั้งหมด

ส่วนที่ 3

อำนาจและหน้าที่

ข้อ 39 อำนาจหน้าที่ของสถานศึกษามีดังต่อไปนี้

- (1) ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้
- (2) รับทราบนโยบายและพิจารณาให้ความเห็น
ชอบ หรือไม่เห็นชอบต่อโครงการและงบประมาณของคณะ
กรรมการองค์การนักศึกษาและต้องส่งเรื่องที่พิจารณาขึ้น แก่
คณะกรรมการองค์การนักศึกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้
รับ ถ้าไม่ส่งคืนตามกำหนดนี้ให้ถือว่าโครงการและงบประ-
มาณนั้นใช้ได้
- (3) ตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการองค์การ
นักศึกษา
- (4) ประเมินผลการดำเนินงาน ของคณะกรรมการ
องค์การนักศึกษาและให้ข้อท้วงติงต่าง ๆ
- (5) ลงมติไม่ไว้วางใจคณะกรรมการองค์การนักศึกษ
ทั้งหมดหรือลงมติถอดถอนสมาชิกซึ่งดำรงตำแหน่งในสภา
นักศึกษาคตาม ข้อ 24 คนหนึ่งหรือหลายคน มติในกรณี
ดังกล่าวต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของสมา-
ชิกทั้งหมด
- (6) พิจารณาข้อขัดแย้งระหว่างนักศึกษา การกระทำ
ที่ละเมิดข้อบังคับนี้ และการกระทำผิดใด ๆ
- (7) ออกระเบียบของสถานศึกษาเพื่อปฏิบัติตาม
ข้อบังคับนี้
- (8) ประธานสภาและรองประธานมีสิทธิเข้าแสดง
ความคิดเห็นในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยและการประชุม
คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยในวาระที่เกี่ยวกับนักศึกษาโดยตรง

ข้อ 40 อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสถานศึกษามีดัง
ต่อไปนี้

- (1) สมาชิกมีหน้าที่รับฟังความเห็นและข้อวิจารณ์
ของนักศึกษาอันจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เพื่อเสนอใน
การวินิจฉัยของสถานศึกษา
- (2) ประธานสภาหรือรองประธานสภามีหน้าที่รាយ-

งานให้สถานศึกษาทราบเรื่องที่ได้เข้าร่วมการประชุมสภา
มหาวิทยาลัยและการประชุมคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย

- (3) ประธานสภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
 - ก. แต่งตั้งสมาชิกสถานศึกษาเพื่อปฏิบัติการ
ใด ๆ โดยความเห็นชอบของสถานศึกษา
 - ข. ควบคุมการประชุมและดำเนินกิจการของ
สถานศึกษา
 - ค. เป็นผู้ลงนามในนามของสถานศึกษา
 - ง. แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อมอบงานแก่สภา
นักศึกษาชุดใหม่
- (4) รองประธานสภามีอำนาจหน้าที่ช่วยประธาน
สภาในกิจการทั้งปวง เมื่อประธานสภาไม่อยู่หรือไม่สามารถ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาคนหนึ่งทำการแทน
ประธานสภา แต่ถ้ารองประธานสภาคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่
สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานสภาคนที่สองเป็นผู้ดํา
เนินการแทนประธานสภา

(5) ในกรณีที่ประธานและรองประธานสภาทั้งสอง
ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้สมาชิกสภาที่เข้าประ-
ชุมเลือกสมาชิก เพื่อทำหน้าที่ประธานสภาชั่วคราว

(6) ประธานสภา รองประธานสภา เลขาธิการสภา
ผู้ตรวจสอบการเงิน และกรรมการฝ่ายต่าง ๆ มีหน้าที่ร่วม
กันทำงบประมาณค่าใช้จ่ายของสภาเสนอต่อคณะกรรมการ
องค์การนักศึกษา ภายในห้าวันนับแต่วันมีประชุมสามัญ
สมัยที่หนึ่ง

- (7) เลขาธิการสภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
 - ก. ออกหนังสือนัดประชุมสถานศึกษา
 - ข. จัดทำรายงานการประชุม
 - ค. เก็บและรวบรวมเอกสารต่าง ๆ ของสภา
นักศึกษาและทำหน้าที่ธุรการอื่น ๆ ของ
สถานศึกษา
- (8) รองเลขาธิการสภามีหน้าที่ช่วยเลขาธิการสภา
ในกิจการทั้งปวง
- (9) ผู้ตรวจสอบการเงินมีหน้าที่ควบคุมการเงินและ
ตรวจสอบบัญชีการเงินของสภาและของคณะกรรมการองค์การ
นักศึกษาให้เป็นไปตามงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบจาก
สถานศึกษา
- (10) กรรมการฝ่ายวิชาการและการศึกษามีหน้าที่
รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ และทำรายงานเสนอต่อสถานศึกษา

ส่วนที่ 4

การเงิน

ข้อ 41 การใช้จ่ายของสถานศึกษาให้ประธานสภา
และเลขาธิการสภาช่วยกันเบิกจ่าย และแจ้งให้สถานศึกษา
ทราบ และให้ทำบัญชีรับจ่าย ตลอดจนมีเสนอต่อสถานกั-
ศึกษาในการประชุมสามัญสมัยที่สี่เป็นวาระแรก

หมวด 5

องค์การนักศึกษา

ส่วนที่ 1

คณะกรรมการองค์การนักศึกษา

ข้อ 42 องค์การนักศึกษาประกอบด้วยคณะกรรมการ

องค์การนักศึกษา แผนกชุมนุม และชมรมต่าง ๆ ของนัก-
ศึกษาและให้รวมตลอดถึงฝ่ายพัสดุขององค์การนักศึกษา

ข้อ 43 คณะกรรมการองค์การนักศึกษาประกอบด้วย
กรรมการองค์การนักศึกษาจำนวนสิบสองคนซึ่งนักศึกษาเลือก
ตั้ง มีตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (1) นายกององค์การนักศึกษา
- (2) รองนายกององค์การศึกษาคณะที่ 1
- (3) รองนายกององค์การศึกษาคณะที่ 2
- (4) ที่ปรึกษาฝ่ายการเมือง
- (5) ที่ปรึกษาฝ่ายเศรษฐกิจ
- (6) เลขานุการ
- (7) ประชาสัมพันธ์
- (8) เทร่ดูฎีก
- (9) ปฏิคม
- (10) ฝ่ายกิจกรรมเสริมหลักสูตร (หัวหน้า)
- (11) ฝ่ายกิจกรรมนอกหลักสูตร (หัวหน้า)
- (12) ฝ่ายกิจกรรมและบริการนักศึกษาส่วนภูมิภาค
(หัวหน้า)

ข้อ 44 การเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การนักศึกษา
ให้กระทำโดยการเลือกตั้งทั่วไป ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง
ต้องสมัครในนามของพรรค โดยให้ระบุตำแหน่งให้ครบ
ตามข้อ 43

ข้อ 45 การเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การนักศึกษา
ให้ผู้เลือกตั้งลงคะแนนให้เพียงหนึ่งพรรค การนับคะแนน
ให้ถือว่าพรรคที่ได้รับคะแนนสูงสุดเป็นพรรคที่ได้รับการเลือก
ตั้ง ถ้าคะแนนสูงสุดเท่ากันให้มีการเลือกตั้งใหม่เฉพาะพรรค
ที่ได้คะแนนสูงสุดเท่ากันจนกว่าจะได้พรรคที่ได้คะแนนสูงสุด

ข้อ 46 กรรมการองค์การนักศึกษาที่ดำรงตำแหน่ง
ต่าง ๆ อาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือร่วมดำเนินงาน
ในส่วนที่ตนรับผิดชอบ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
องค์การนักศึกษา

ข้อ 47 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกรรมการองค์การนักศึกษา
คือนักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย

ข้อ 48 ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการองค์การ
นักศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (1) เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัย
- (2) ไม่อยู่ในระหว่างถูกลงโทษทางวินัยตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย
- (3) ต้องไม่เป็นข้าราชการประจำ เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้บังคับบัญชา
ให้มาเรียนเต็มเวลา

ข้อ 49 ให้ดำเนินการเลือกตั้งกรรมการองค์การนัก-
ศึกษา ประจำปีการศึกษาถัดไปภายในระยะเวลาไม่เกิน
เก้าสิบวัน และไม่ต่ำกว่าหกสิบวัน นับแต่วันเปิดเรียนภาคสอง
ให้ประกาศ วัน เวลา และสถานที่ ที่จะมีการเลือก
ตั้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน

ข้อ 50 อธิการบดีเป็นผู้ลงนามประกาศแต่งตั้งและ
ถอดถอน กรรมการ องค์การ นักศึกษา

ข้อ 51 กรรมการองค์การนักศึกษาพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อ

- (1) ออกตามวาระ
- (2) ตาย
- (3) ลาออก
- (4) ขาดคุณสมบัติตามข้อ 48
- (5) ออกตามข้อ 78 (7)
- (6) ถูกลงโทษทางวินัยตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อ 52 คณะกรรมการองค์การนักศึกษา พ้นตำแหน่ง
เมื่อสถานศึกษาอนุมัติไม่ไว้วางใจตามข้อ 39 (5) ในกรณีนี้
ให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การนักศึกษาใหม่ให้กระทำ
เสร็จสิ้นภายในสี่สัปดาห์ หลังจากคณะกรรมการองค์การนัก-
ศึกษาพ้นตำแหน่ง ในระหว่างนั้นให้คณะกรรมการองค์การ
นักศึกษาชุดเดิมปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน ทั้งนี้ จนกว่าคณะ
กรรมการองค์การนักศึกษาชุดใหม่จะเข้ารับตำแหน่ง

อายุของคณะกรรมการองค์การนักศึกษาชุดใหม่สิ้นสุด
ลงตามอายุของคณะกรรมการชุดก่อน

ถ้าคณะกรรมการองค์การนักศึกษาพ้นจากตำแหน่งก่อน
ปีการศึกษาภาคสองไม่เกินหกสัปดาห์ ก็ไม่ต้องมีการเลือก
ตั้งใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการองค์การนักศึกษาชุด
เดิมปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการองค์การนักศึกษา
ชุดใหม่เข้ารับตำแหน่ง

ข้อ 53 ในกรณีที่กรรมการองค์การนักศึกษาคนใดคน
หนึ่งพ้นจากตำแหน่ง ให้คณะกรรมการองค์การนักศึกษา
พิจารณาเสนอชื่อบุคคลที่สมควรด้วยความเห็นชอบของสภา
นักศึกษาต่ออธิการบดีเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน

ข้อ 54 นักศึกษาอาจสมัครเข้าเป็นสมาชิก แผนก
ชุมนุม และชมรมใด ๆ ก็ได้ สมาชิกภาพของสมาชิกแผนก
ชุมนุม และ ชมรม สิ้นสุดลงในวันสุดท้ายก่อนวันเปิดภาค
การศึกษาภาคแรก

ข้อ 55 การดำเนินกิจการของแต่ละแผนก ชุมนุม
และชมรมของนักศึกษาให้มีคณะกรรมการประกอบด้วยสมาชิก
ซึ่งสมาชิกของแต่ละแผนก ชุมนุม และชมรมเลือกตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งต่อไปนี้

- (1) ประธาน
- (2) รองประธาน
- (3) เลขานุการ
- (4) เหนียวุฒิก
- (5) ปฏิคม
- (6) ประชาสัมพันธ์
- (7) กรรมการอื่นที่คณะกรรมการแผนก ชุมนุม
หรือชมรมแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

ข้อ 56 กรรมการแผนก ชุมนุม และชมรมหนึ่ง ๆ
จะเ ็รวมการแผนกชุมนุม และชมรมอื่น ๆ อีกในเวลา
เดียวกันมิได้

ข้อ 57 ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งกรรมการแผนก ชุมนุม
และชมรม และผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการแผนก ชุมนุม
และชมรม ต้องจดทะเบียนเป็นสมาชิกของแผนกชุมนุม และ
ชมรมนั้นเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่สัปดาห์ ก่อนวันเลือกตั้ง

ข้อ 58 ให้คณะกรรมการแผนก ชุมนุมและชมรม
ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกเข้าดำรงตำแหน่งกรรมการแผนก
ชุมนุม และชมรมใหม่ ให้เสร็จสิ้นก่อนเปิดการศึกษาภาค
สองสามสัปดาห์ และให้มอบงานแก่คณะกรรมการชุดใหม่ให้
เสร็จสิ้นภายในสี่สัปดาห์นับแต่วันเลือกตั้ง

ข้อ 59 ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการแผนก ชุมนุม
และชมรม ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ 43

ข้อ 60 นายกององค์การการศึกษา เป็นผู้ลงนามประกาศ
แต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการแผนก ชุมนุม และชมรม

ข้อ 61 อายุของคณะกรรมการแผนก ชุมนุม และ
ชมรม สิ้นสุดลงในวันมอบงานแก่คณะกรรมการแผนก ชุมนุม
และชมรมชุดใหม่

ข้อ 62 กรรมการแผนก ชุมนุม และชมรม พ้น
ตำแหน่งเมื่อ

- (1) ออกตามวาระ
- (2) ตาย
- (3) ลาออก
- (4) ขาดคุณสมบัติตามข้อ 59
- (5) ออกตามข้อ 79
- (6) ถูกลงโทษทางวินัย ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อ 63 ในกรณีที่คณะกรรมการแผนก ชุมนุม และ
ชมรม พ้นจากตำแหน่งตามความข้อ 62 ให้รายชื่อ 52 มา
ใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้ากรรมการแผนก ชุมนุม และชมรมคนใดคนหนึ่ง
พ้นจากตำแหน่ง ให้คณะกรรมการแผนก ชุมนุม และชมรม
นั้นพิจารณาเสนอชื่อบุคคลเพื่อให้คณะกรรมการองค์การนัก
ศึกษาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน

ส่วนที่ 2

การดำเนินงานขององค์การนักศึกษา

ข้อ 64 คณะกรรมการองค์การนักศึกษา ต้องมอบงาน
แก่คณะกรรมการองค์การนักศึกษาชุดใหม่ที่เข้าดำรงตำแหน่ง
แทน ทั้งนี้ ต้องให้เสร็จสิ้นก่อนวันเปิดภาคการศึกษาภาคสอง

ข้อ 65 ให้มีการประชุมคณะกรรมการองค์การนัก-
ศึกษาระหว่างเปิดภาคการศึกษาอย่างน้อยเดือนละสองครั้ง

การประชุมคณะกรรมการองค์การนักศึกษา ต้องมี
กรรมการเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่า สองใน สามของ จำนวน
กรรมการองค์การนักศึกษาทั้งหมดจึงถือว่าเป็นองค์ประชุม

ให้นายกององค์การนักศึกษาเป็นประธานในที่ประชุม
ในกรณีที่นายกององค์การนักศึกษาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้รองนายกององค์การศึกษาคคนที่หนึ่งปฏิบัติ
หน้าที่แทน ในกรณีที่รองนายกององค์การศึกษาคคนที่หนึ่ง
ไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองนายกององค์การ
ศึกษาคคนที่สองปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้ารองนายกององค์การ
ศึกษาคทั้งสองคนไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้
กรรมการที่เข้าร่วมประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็น
ประธานดำเนินการประชุมชั่วคราว

ข้อ 66 การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม กรรม-
การคนหนึ่งออกเสียงได้หนึ่งเสียง ในกรณีที่ได้คะแนนเสียง
เท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงให้ขาดเสียง

ที่เรื่องใดที่กรรมการองค์การนักศึกษาถือเป็นเรื่องสำคัญ ให้ใช้
มติสองในสามของจำนวนกรรมการองค์การนักศึกษาทั้งหมด

ข้อ 67 คณะกรรมการองค์การนักศึกษาอาจเชิญคณะ
กรรมการแผนกชุมนุม และชมรม เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจง
แสดงความคิดเห็นได้

ข้อ 68 การบริหารงาน ของคณะกรรมการองค์การ
นักศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนก ชุมนุม และชมรม
ต่าง ๆ โดยกรณีสามฝ่ายคือ ฝ่ายกิจกรรมเสริมหลักสูตร ฝ่าย
กิจกรรมนอกหลักสูตร ฝ่ายกิจกรรมและบริหารนักศึกษาส่วน
ภูมิภาค ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายดังกล่าว เป็นผู้ดูแล
อย่างใกล้ชิดกับแผนก ชุมนุมและชมรม ที่เกี่ยวกับฝ่ายซึ่งตน
เป็นหัวหน้า

ข้อ 69 การจัดตั้งหรือยุบเลิกแผนก ชุมนุม และ
ชมรมต่าง ๆ ให้ทำได้โดยมติของคณะกรรมการองค์การนัก-
ศึกษา และด้วยความเห็นชอบของสถานศึกษา

การจัดตั้งชุมนุม แผนก และชมรมเพิ่มเติม ให้ทำได้
โดยมีนักศึกษาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน จากคณะต่าง ๆ ไม่ค้ำ
กว่าสี่คณะ เข้าชื่อยื่นต่อคณะกรรมการองค์การนักศึกษาและ
ให้คณะกรรมการองค์การนักศึกษาเสนอขอความเห็นชอบจาก
สถานศึกษา

ข้อ 70 ให้คณะกรรมการองค์การนักศึกษา จัดทำ
งบประมาณประจำปี โดยจัดสรรงบประมาณเบื้องต้น คั่ง
ต่อไปนี้

- (1) ส่วนของสถานศึกษา
- (2) ส่วนของคณะกรรมการองค์การนักศึกษา
- (3) ส่วนงบกลาง
- (4) ส่วนของแผนก ชุมนุม และชมรมต่าง ๆ

ข้อ 71 ให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนหนึ่งหรือหลายคน
มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่องค์การนักศึกษา หรือสถานศึกษา

ให้คณะกรรมการองค์การนักศึกษาและสถานศึกษา
เสนอชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาคณะหนึ่งเพื่อให้อธิการบดีแต่งตั้ง

อาจารย์ที่ปรึกษาจะได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ให้คำ
ปรึกษาขององค์การปกครองนักศึกษาเฉพาะใน ส่วน ของสภา
นักศึกษาหรือส่วนขององค์การนักศึกษา

ข้อ 72 แผนก ชุมนุม และชมรมของนักศึกษา ต้อง
มีลักษณะที่จัดตั้งขึ้นเพื่อนักศึกษาทั่วไปทั้งมหาวิทยาลัย และ
และต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการองค์การนัก-
ศึกษา

ข้อ 73 การประชุมของคณะกรรมการแผนก ชุมนุม
และชมรม ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสาม
ของจำนวนทั้งหมด จึงถือว่าเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานแผนก ชุมนุม และชมรม เป็นผู้เรียก
ประชุมและเป็นประธานที่ประชุม ในกรณีที่ประธานแผนก
ชุมนุมและชมรมไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้
รองประธานแผนก ประชุม และชมรม ปฏิบัติหน้าที่แทน
ถ้ารองประธานแผนก ชุมนุม และชมรม ไม่อยู่หรือไม่
สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่เข้าประชุมเลือกกรรม-
การคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่แทนที่ประชุมชั่วคราว

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม กรรมการคนหนึ่งออกเสียงได้หนึ่งเสียง ในกรณีที่คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงชี้ขาด

ข้อ 74 ให้คณะกรรมการแผนก ชุมนุม และชมรม กำหนดนโยบาย โครงการและงบประมาณประจำปีของแผนก ชุมนุม และชมรม เสนอต่อคณะกรรมการองค์การนักศึกษาให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาไม่เกินสามวัน นับแต่วันเปิดเรียนภาคแรก

ข้อ 75 การให้บริการทั่วไปแก่นักศึกษา เช่น ในด้านสวัสดิการ การกีฬา การสังคม การพักผ่อน และการบันเทิง เป็นต้น ให้แผนก ชุมนุม และชมรมต่าง ๆ คัดต่อประสานงานกับคณะกรรมการองค์การนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ในการจัดหาอำนวยความสะดวก การเก็บรักษา บุรุษและซ่อมแซม และตรวจสอบทรัพย์สิน อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมของนักศึกษา

ข้อ 76 การดำเนินกิจกรรมของแผนก ชุมนุมและชมรมทุกครั้ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการองค์การนักศึกษาก่อน จึงจะดำเนินการได้

ข้อ 77 นักศึกษาที่ทำคุณประโยชน์ หรือชื่อเสียงดีเด่นให้แก่มหาวิทยาลัยในกิจกรรมของแผนก ชุมนุมและชมรม อาจได้รับสวัสดิการพิเศษจากมหาวิทยาลัย

ให้มีเครื่องหมายหรือเสื่อสามารถของแผนก ชุมนุมและชมรม ตามจำเป็นเพื่อความเหมาะสม ลักษณะของเครื่องหมายหรือเสื่อสามารถให้เป็นไปตามรูปและลักษณะที่คณะกรรมการองค์การนักศึกษากำหนด

สิทธิใช้เครื่องหมายหรือใช้เสื่อสามารถตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการองค์การนักศึกษากำหนด

ส่วนที่ 3

อำนาจและหน้าที่ขององค์การนักศึกษา

ข้อ 78 คณะกรรมการองค์การนักศึกษามีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน ดังต่อไปนี้

- (1) บริหารกิจการทั้งปวงที่เกี่ยวกับนักศึกษา ดูแลความเรียบร้อยโดยทั่วไปตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (2) ควบคุมและให้ความสะดวกในการดำเนินงานของแผนก ชุมนุม และชมรมต่าง ๆ
- (3) แลงนโยบาย จัดทำแผนงาน โครงการและงบประมาณประจำปีของคณะกรรมการองค์การนักศึกษา เสนอต่อสภานักศึกษา
- (4) พิจารณางบประมาณ และโครงการประจำปีของแผนก ชุมนุม และชมรมต่าง ๆ เพื่อเสนอต่อสภานักศึกษา
- (5) ออกระเบียบข้อบังคับภายในขององค์การนักศึกษา แผนก ชุมนุม และชมรมต่าง ๆ
- (6) เข้าร่วมประชุมชี้แจงต่อสภานักศึกษาทุกครั้ง ที่มีการประชุม
- (7) เสนอ ชื่อ กรรมการ องค์การ นักศึกษาเป็นรายบุคคลต่ออธิการบดี เพื่อพิจารณาออกคณะกรรมการ

นักศึกษาผู้นั้น ตามมติของคณะกรรมการองค์การนักศึกษา โดยความเห็นชอบของสภานักศึกษา

(8) มีอำนาจหน้าที่ออกระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับพรรคและรับจดทะเบียนพรรคซึ่งจะจัดตั้งขึ้น การจดทะเบียนพรรคจะต้องมีสมาชิกพรรคไม่ต่ำกว่า 100 คน

ระเบียบข้อบังคับตามความในวรรคหนึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานักศึกษา และแจ้งให้อธิการบดีเพื่อทราบด้วย

(9) มีอำนาจหน้าที่ออกระเบียบข้อบังคับ และดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การนักศึกษา และสมาชิกสภานักศึกษา

(10) ให้เหรัญญิกและปฏิคมของคณะกรรมการองค์การนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับพัสดุขององค์การนักศึกษา

ข้อ 79 คณะกรรมการองค์การนักศึกษามีอำนาจและหน้าที่แต่งตั้งและถอดถอนคณะกรรมการแผนก ชุมนุม และชมรม หรือกรรมการดังกล่าวเป็นรายบุคคล

ข้อ 80 ให้นายกองค์การนักศึกษาเป็นประธานคณะกรรมการองค์การนักศึกษาและให้มีอำนาจหน้าที่ควบคุมและจัดระเบียบการบริหารภายในองค์การนักศึกษา

นายกองค์การนักศึกษา และที่ปรึกษาทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายเศรษฐกิจ มีสิทธิเข้าแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย และการประชุมคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย ในวาระที่เกี่ยวกับนักศึกษาโดยตรง

ข้อ 81 รองนายกองค์การนักศึกษา มีอำนาจหน้าที่ช่วยนายกองค์การนักศึกษาในกิจการทั้งปวง เมื่อนายกองค์การนักศึกษาไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองนายกองค์การคนที่ 1 ทำการแทน แต่ถ้ารองนายกคนที่ 1 ไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองนายกคนที่ 2 ทำการแทน

ข้อ 82 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแผนก ชุมนุม และชมรมมีดังต่อไปนี้

- (1) บริหารงานทั่วไป ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแผนก ชุมนุม และชมรม
- (2) กำหนดนโยบาย จัดทำแผนงาน โครงการและงบประมาณประจำปีของแผนก ชุมนุม และชมรม เสนอต่อคณะกรรมการองค์การนักศึกษา
- (3) วางระเบียบปฏิบัติของแผนก ชุมนุม และชมรม ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการองค์การนักศึกษา
- (4) พิจารณาการกระทำของสมาชิกที่ฝ่าฝืนระเบียบของแผนก ชุมนุม และชมรมหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่แผนก ชุมนุม และชมรม มติของคณะกรรมการที่ให้สมาชิกระงับการใช้สิทธิ หรือถอนชื่อออกจากการเป็นสมาชิกของแผนก ชุมนุม และชมรม จะต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกแผนก ชุมนุมและชมรมที่เข้าประชุม
- (5) รับผิดชอบดูแลรักษาเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของแผนก ชุมนุมและชมรม

ส่วนที่ 4

การเงิน

ข้อ 83 ระเบียบการเบิกจ่ายเงินขององค์การนักศึกษา นอกจากที่กล่าวในข้อบังคับนี้ ให้ถือตามระเบียบการเงินของมหาวิทยาลัยโดยอนุโลม

ข้อ 84 รายได้ขององค์การนักศึกษา คือเงินอุดหนุนจากมหาวิทยาลัย เงินค่าบำรุงสมาชิกและเงินรายได้พิเศษ เงินรายได้ที่กล่าวนี้ ให้เก็บรักษาไว้ที่แผนกการเงินของมหาวิทยาลัย

ข้อ 85 การเบิกจ่ายตามงบประมาณของคณะกรรมการองค์การนักศึกษาให้นายกองคณาธิการลงนามร่วมกับเหรัญญิกของคณะกรรมการองค์การนักศึกษา

ข้อ 86 การเบิกจ่ายตามงบประมาณของแผนก ชุมนุม และชมรม ให้หัวหน้าฝ่ายกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือหัวหน้าฝ่ายกิจกรรมนอกหลักสูตร ลงนามร่วมกับเหรัญญิกของแผนก ชุมนุม หรือชมรมนั้น ๆ

ข้อ 87 การเบิกจ่ายเงินงบกลาง ให้นายกองคณาธิการลงนามร่วมกับเหรัญญิกของคณะกรรมการองค์การนักศึกษา

อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้สอบบัญชี ให้ทำการตรวจสอบบัญชีการเงินขององค์การนักศึกษาได้ตามที่เห็นสมควรอย่างน้อยปีละครั้ง

หมวด 6

บททั่วไป

ข้อ 88 การเสนอแก้ไขปรับปรุง หรือยกเลิกข้อบังคับนี้ อาจกระทำได้โดย

- (1) มติที่ประชุมสภานักศึกษา ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดหรือ
- (2) มติของกรรมการองค์การนักศึกษา ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการองค์การนักศึกษาทั้งหมด โดยเสนอข้อแก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกข้อบังคับต่อสภานักศึกษา การประชุมของสภานักศึกษาเพื่อพิจารณาข้อเสนอนี้ ให้กระทำเป็นสองชั้น คือ ชั้นที่หนึ่ง ให้เสนอเป็นญัตติเกี่ยวกับมติดังกล่าว เพื่อให้สภานักศึกษารับหลักการ มติรับหลักการต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ชั้นที่สอง เมื่อสภานักศึกษารับหลักการแล้ว ในกรณีแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับให้แต่งตั้งกรรมาธิการร่างข้อบังคับใหม่ที่แก้ไขปรับปรุงเสนอต่อสภานักศึกษา มติของสภานักศึกษาที่ให้เสนอร่างข้อบังคับใหม่ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วนั้นต่อมหาวิทยาลัย ต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

ข้อ 89 นักศึกษาจะดำรงตำแหน่งคณะกรรมการองค์การนักศึกษา และสมาชิกสภานักศึกษาในขณะเดียวกันไม่ได้

ข้อ 90 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ 91 ให้คณะกรรมการองค์การนักศึกษาซึ่งมีอยู่ก่อนหน้าใช้บังคับระเบียบและกรรมการภายในที่ปรากฏตาม

ข้อบังคับนี้ จนกว่าคณะกรรมการองค์การนักศึกษาชุดใหม่ จะเข้ารับตำแหน่ง

ข้อ 92 ในระหว่างที่ยังไม่มีสภานักศึกษาให้คณะกรรมการองค์การนักศึกษามีอำนาจดำเนินการตามข้อ 78 (8) และ (9)

ข้อ 93 ให้แผนก ชุมนุมและชมรมที่มีอยู่ก่อนวันใช้ข้อบังคับนี้ ให้เป็นแผนกชุมนุมหรือชมรมตามข้อบังคับนี้ จนกว่าจะมีขึ้นใหม่ตามข้อ 72

ข้อ 94 การเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การนักศึกษา และสภานักศึกษาประจำปี 2517 ต้องกระทำให้เสร็จภายใน เดือนกุมภาพันธ์ 2517 นี้

ประกาศ ณ วันที่ 16 มกราคม 2517

(พลเอกแสวง เสนาณรงค์)

นายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้อบังคับว่าด้วยพรรค พ.ศ. 2517

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 78 (8) แห่งข้อบังคับ มหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าด้วยการปกครองนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2517 คณะกรรมการองค์การนักศึกษาจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับว่าด้วยพรรค พ.ศ. 2517"

ข้อ 2. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ 3. ในข้อบังคับนี้

"พรรค" หมายความว่า คณะนักศึกษาซึ่งรวมตัวกัน ก่อตั้งเป็นกลุ่มภายใต้ระเบียบข้อบังคับอันเดียวกัน มีทัศนคติอันสอดคล้องกัน และมุ่งมั่นที่จะทำประโยชน์เป็นส่วนรวมให้แก่ นักศึกษา มหาวิทยาลัย และประชาชนผู้เป็นเจ้าของมหาวิทยาลัยอันเป็นสาธารณสถานแห่งนี้ ด้วยการเสนอตัวเข้ารับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งซึ่งจัดให้มีขึ้นตามข้อบังคับว่าด้วยการปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2517

"นายทะเบียน" หมายความว่า นักศึกษาซึ่งได้รับแต่งตั้งจากนายกองค์การนักศึกษา ให้ทำหน้าที่เป็นนายทะเบียน

"นายกองค์การนักศึกษา" หมายความว่า นายกองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้อ 4. ให้นายกองค์การนักศึกษามีหน้าที่ดูแลรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ มีอำนาจแต่งตั้งสับเปลี่ยน หรือถอดถอนนายทะเบียน ด้วยความเห็นชอบของสภานักศึกษา และกำหนดกิจการอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อให้การเป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด 1

การจัดตั้งและจดทะเบียนพรรค

ข้อ 5. การจัดตั้งพรรคจะกระทำได้อีกต่อเมื่อคณะผู้ริเริ่มจัดตั้งพรรคได้ทราบบัญชีของพรรคขึ้นแล้ว และมีจำนวนนักศึกษาเข้าชื่อกันเป็นสมาชิกอยู่ภายใต้ข้อบังคับนี้ เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

พรรคที่จัดตั้งขึ้นตามวรรคหนึ่ง ต้องจดทะเบียนพรรค คือนายทะเบียน และเมื่อองค์การนักศึกษาได้ออกประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรยอมรับการจดทะเบียนแล้ว ก็ให้ถือว่า เป็นพรรคตามความในข้อบังคับว่าด้วยการปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2517

ข้อ 6. ข้อบังคับของพรรคอย่างน้อยต้องมีรายการที่กำหนดไว้ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อของพรรค
- (2) นโยบายและวิสัยทัศน์ในการบริหารงานของพรรค ตลอดจนการจัดแบ่งหน่วยงานภายในพรรค
- (3) กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพรรค ซึ่งอย่างน้อยจะต้องกำหนดให้มีอำนาจกำหนดและควบคุม นโยบาย ควบคุมการดำเนินงานของพรรค คณะกรรมการพรรค ตลอดจนการดำเนินงานของพรรค ในบรรดากิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของแต่ละพรรค

(4) ข้อกำหนดเกี่ยวกับกาารรับสมัครใหม่ และอำนาจในการควบคุมและออกคำสั่งแก่สมาชิก ตลอดจนสั่งขับสมาชิกของพรรคออกจากสมาชิกภาพของพรรค

(5) วิธีการในการเลือกตั้งกรรมการพรรค หัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรคหรือตำแหน่งอื่นใดในคณะกรรมการพรรค ระยะเวลาของการดำรงอยู่ในตำแหน่ง ตลอดจนอำนาจและหน้าที่

(6) กำหนดให้รับนักศึกษาเข้าเป็นสมาชิกของพรรคได้ เฉพาะนักศึกษาในชั้นปริญญาตรี และเฉพาะผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของพรรคอื่นอยู่แล้วในขณะยื่นใบสมัคร และ

(7) ในการขอจดทะเบียนพรรค ให้หัวหน้าพรรค หรือเลขาธิการพรรคลงลายมือชื่อ ยื่นคำขออนุญาตนายทะเบียน ตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด พร้อมทั้งส่งสำเนาข้อบังคับของพรรค และรายชื่อคณะกรรมการพรรค พร้อมทั้งระบุชื่อผู้ที่ดำรงอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการพรรค

ในคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายการกำหนดชื่อ รหัสประจำตัวและลายมือชื่อของสมาชิกพรรค จำนวนอย่างน้อยหนึ่งร้อยคน พร้อมทั้งสำเนาร่วมกันที่จะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของพรรค นโยบายและคำสั่งของคณะกรรมการพรรคซึ่งชอบด้วยกฎหมายแนบไปพร้อมกับคำขอจดทะเบียนพรรคด้วย

ข้อ 8. เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอจดทะเบียนพรรคตาม ข้อ 7. โดยมีรายการครบถ้วนตามข้อบังคับนี้ ทั้งข้อความในเอกสารดังกล่าวไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายและบทบัญญัติแห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2517 ก็ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน และแจ้งเป็นหนังสือให้หัวหน้า

พรรคหรือเลขาธิการพรรคทราบภายในห้าวันนับตั้งแต่วันที่ ได้รับคำขอจดทะเบียนพรรคอันระบุนายการถูกต้องครบถ้วนตามข้อบังคับนี้

การจดทะเบียนพรรคให้ทำเป็นประกาศ โดยองค์การนักศึกษา ของพรรค อันอาจนำมาซึ่งความเสียหายให้แก่ชื่อเสียงเกียรติคุณของนักศึกษาหรือมหาวิทยาลัยเป็นส่วนรวมไม่ได้

ข้อ 14. นักศึกษาจะเป็นสมาชิกของพรรคในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคมิได้

การลาออกจากสมาชิกของพรรค ให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรค และได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว

ข้อ 15. พรรคทุกพรรคจะต้องจัดให้มีสมุดทะเบียนของคณอย่างน้อยสองฉบับ แสดงไว้โดยเปิดเผยให้นักศึกษาที่สนใจตรวจดูได้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียน และ ณ ที่ทำการของเลขาธิการสภานักศึกษา

สมุดทะเบียนของพรรคตามวรรคหนึ่งจะต้องมีรายการต่าง ๆ ที่ได้จดทะเบียนต่อนายทะเบียน ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมรายการที่จดทะเบียนไว้ก็จะต้องแสดงการแก้ไขเพิ่มเติมไว้ในทะเบียนดังกล่าวด้วย

หมวด 3

การเลิกพรรค

ข้อ 16. พรรคที่จัดตั้งขึ้นแล้วตามข้อบังคับนี้ อาจเลิกไปในกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้

- (1) เลิกโดยเหตุตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของพรรค
- (2) สมาชิกของพรรคไม่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นคณะกรรมการองค์การนักศึกษาหรือไม่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภานักศึกษาเลยเป็นเวลาติดต่อกันสองสมัยเลือกตั้ง หรือ
- (3) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าด้วยการปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2517 หรือระเบียบข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับดังกล่าว และสภานักศึกษาให้ความเห็นชอบที่ให้เลิกพรรคดังกล่าว โดยเพิกถอนทะเบียนตามข้อเสนอของนายทะเบียน

ข้อ 17. ในกรณีที่มีการเลิกพรรคตามข้อ 16 (1) ให้หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคที่ยกเลิกแจ้งต่อนายทะเบียนภายในกำหนดระยะเวลาสิบวันนับตั้งแต่วันที่ มีมติให้เลิกพรรค

ในกรณีที่พรรคหนึ่งพรรคใดเลิกไปหรือถูกเพิกถอนทะเบียน ไม่ว่าจะโดยเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดไว้ในข้อ 16 ให้นายทะเบียนทำเป็นประกาศองค์การนักศึกษา เพิกถอนการจดทะเบียนของพรรคดังกล่าว โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษรประกาศไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียน

หมวด 4

นายทะเบียน

ข้อ 18. ให้นายทะเบียนมีอำนาจปฏิบัติกรต่าง ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อเพิกถอนการ

นาจหรือหน้าที่ของนายทะเบียนเป็นไปตามข้อบังคับนี้ และ

ข้อ 9. การไม่ยอมรับจดทะเบียนพรรคจะกระทำมิได้ เว้นแต่รายการตามคำขอจะไม่ถูกต้องครบถ้วนตามข้อบังคับนี้ หรือมีวัตถุประสงค์ หรือวิธีดำเนินการที่ขัดต่อกฎหมาย หรือขัดต่อข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าด้วยการปกครองนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2517

ในกรณีไม่ยอมรับจดทะเบียน ให้นายทะเบียนแจ้งเหตุที่ไม่ยอมรับจดทะเบียนเป็นหนังสือให้หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคที่จดทะเบียน ภายในห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียน

ข้อ 10. ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงในรายการต่าง ๆ ผิดไปจากที่ได้ระบุไว้ในรายการคำขอที่ยื่นขอจดทะเบียนพรรค ให้หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในยี่สิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงนั้น

หมวด 2

การดำเนินงานกิจการของพรรค

ข้อ 11. พรรคที่จัดตั้งขึ้นตามข้อบังคับนี้จะต้องจัดให้มีคณะกรรมการพรรคซึ่งประกอบด้วยกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค และกรรมการอื่น ๆ อีกไม่น้อยกว่าห้าคน ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากบรรดาสมาชิกในการประชุมใหญ่ของพรรค ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของพรรค

คณะกรรมการของพรรคมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายของพรรค

คณะกรรมการของพรรคเป็นผู้แทนของพรรคในกิจการต่าง ๆ และเพื่อการนี้คณะกรรมการพรรคอาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่แทนได้

ข้อ 12. คณะกรรมการพรรคมีอำนาจที่จะโยกย้ายหรือสืบเปลี่ยนสมาชิกของพรรคที่ดำรงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ในคณะกรรมการองค์การนักศึกษาหรือสมาชิกสภานักศึกษา ในส่วนที่พรรคส่งเข้าเป็นสมาชิกสภานักศึกษาตามจำนวนที่นั่งที่พรรคได้รับ ด้วยการลงมติให้สมาชิกที่ดำรงในตำแหน่งดังกล่าวถอนตัวออกจากตำแหน่ง เพื่อเปิดโอกาสให้พรรคเสนอตัวสมาชิกผู้อื่นขึ้นดำรงแทนในตำแหน่งที่ว่างลง

ในกรณีที่สมาชิกของพรรคซึ่งไม่ปฏิบัติตามมติของพรรคตามความในวรรคหนึ่ง ก็ให้คณะกรรมการพรรคมีอำนาจที่จะออกคำสั่งให้ขับสมาชิกผู้ละเมิดมติของพรรคให้พ้นเสียจากสมาชิกภาพ และเสนอตัวสมาชิกผู้อื่นขึ้นดำรงตำแหน่งแทนในตำแหน่งที่ว่างลง เพราะสมาชิกผู้นั้นต้องขาดคุณสมบัติเพราะถูกขับออกจากพรรค

ข้อ 13. พรรคจะรับเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลภายนอก ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกของพรรค ในลักษณะที่มีข้อตกลงผูกพันหรือมุ่งใจให้พรรคต้องกระทำกรหรือไม่กระทำกรอย่างใด อันมิชอบด้วยกิจการในหน้าที่ให้มีอำนาจ

(1) มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรให้คณะกรรมการพรรคระงับหรือจัดการแก้ไขการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืน

นโยบายหรือข้อบังคับของพรรค อันอาจเป็นการขัดขวางหรือก่อให้เกิดผลเสียหายต่อผลประโยชน์ของนักศึกษาเป็นส่วนตัวรวม

(2) มีคำสั่งเป็นหนังสือให้กรรมการ ผู้ดำเนินการปฏิบัติกิจการของพรรคหรือสมาชิกของพรรคหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจการของพรรคมาชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของพรรค หรือกิจการที่พรรคเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานเพื่อสอบสวนให้ทราบข้อเท็จจริงเท่าที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ของนักศึกษาเป็นส่วนตัวรวม

ข้อ 19. ในกรณีที่ปรากฏว่ามีนักศึกษาฝ่าฝืนหลักเสียง หรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ นายทะเบียนมีอำนาจที่จะออกหนังสือเรียกตัวบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาว่ากล่าวตักเตือนและดำเนินสมควรจะเสนอเรื่องราวต่อสภานักศึกษาเพื่อขอให้พิจารณาดำเนินการเพื่อวางมาตรการต่าง ๆ ในการบังคับหรือพิจารณาเสนอต่อมหาวิทยาลัยให้ลงโทษทางวินัยก็ได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ 20. ในระยะเริ่มแรกให้คณะผู้ริเริ่ม จัด ตั้ง พรรค เป็นคณะกรรมการพรรคตามข้อบังคับนี้ จนกว่าจะได้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการพรรคตามข้อ 11

ข้อ 21. ในระยะเริ่มแรกก่อนที่จะได้มีการจัดตั้งสภานักศึกษาขึ้นตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการปกครองนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้นายองค์การนักศึกษามีอำนาจแต่งตั้งนักศึกษาคนหนึ่งคนใดขึ้นทำหน้าที่เป็นนายทะเบียน และเมื่อสภานักศึกษาได้จัดตั้งขึ้นแล้ว หากประสงค์ที่จะให้นายทะเบียน ผู้นั้น ดำรง อยู่ใน ตำแหน่งต่อไป นายองค์การนักศึกษาต้องเสนอชื่อบุคคลดังกล่าวต่อสภานักศึกษาเพื่อได้รับความเห็นชอบ

ประกาศ ณ วันที่ 22 มกราคม 2517

(ลงนาม) *[Signature]*

นายองค์การนักศึกษา

แผนกบาสเก็ตบอล ม.ร.

จัดแข่งขันบาสเกตบอล

วันที่ 17 ม.ค. 17 ทางแผนกบาสเก็ตบอล ม.ร. ได้จัดการแข่งขันบาสเกตบอลการกุศลขึ้นเพื่อเก็บเงินบำรุงสหภาพชาติไทย โดยแผนกบาสเกตบอลของ ม.ร. ได้เชิญบาสเกตบอลจากวิทยาลัยครูสวนสุนันทามาเป็นคู่แข่งขึ้นการแข่งขันได้เริ่มขึ้นเมื่อเวลา 15.00 น. ณ สนามบาส ม.ร. ผลการแข่งขันปรากฏว่า ทีมหญิง ม.ร. พ่ายทีมหญิง ว.ค. สวนสุนันทา (แชมป์เขต 10) ด้วยคะแนน 24 ต่อ 32 ทีมชาย ม.ร. พ่าย ทีม ว.ค. สวนสุนันทา ด้วยคะแนน 54 ต่อ 55

การแข่งขันครั้งนี้ นอกจากจะเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างสถาบัน ให้ แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น แล้ว ยังเป็นการสร้างกุศลแก่มนุษยชาติอีกด้วย.

ภาพและข่าวโดย *ซาโรป ภูวิภาคารวรรณ์*

ชุมนุมถ่ายรูปรามคำแหง

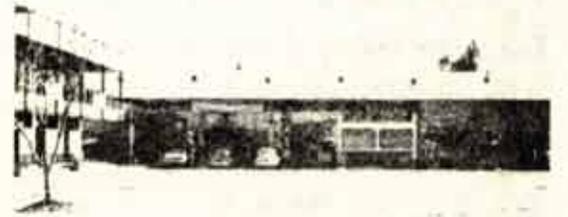
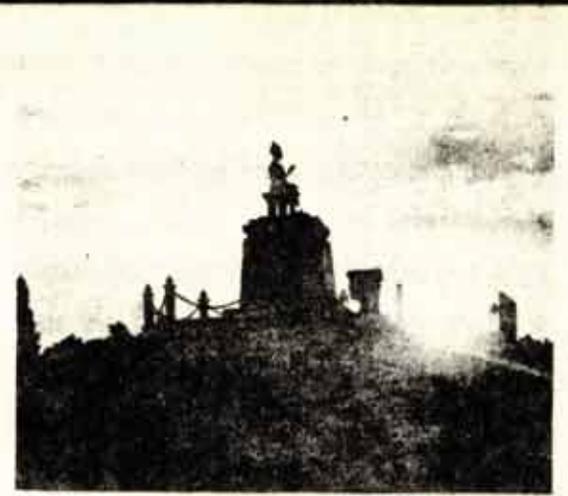
กระบวนวิชา PC 329
เทคนิคการแนะแนว

1. ชั่วโมงบรรยาย : อังคาร พุธ เวลา 10.30—11.45 น.
ติศเบกพล 206
2. อาจารย์ผู้บรรยาย : อ.จำเนียร ช่วงโชติ
อ.ศิริบูรณ์ ศรีสุวรรณ
3. กำหนดวันเรียน : (11 ธันวาคม 2516—14 มีนาคม 2517) รวมเวลาเรียน 26 ครั้ง
4. หัวข้อการศึกษา :
ตอนที่ 1 : บทนำไปสู่เทคนิคการแนะแนว
การทดสอบ
ตอนที่ 2 : การสังเกต ระเบียบพฤติกรรม มาตรฐานประมาณค่า การสัมภาษณ์ สังคมมิติ อัตชีวประวัติ การศึกษารายกรณี การเยี่ยมบ้าน
ตอนที่ 3 : ระเบียบสะสม แบบสอบถาม และแบบสำรวจ ปัญหา กลวิธีระบายความในใจ การแนะแนวหมู่
5. การวัดผล : 1. นักศึกษาทุกคนจะต้องทำรายงานตามที่กำหนด ส่งภายในวันที่ 14 มีนาคม 2517 ซึ่งจะคิดคะแนนให้ 30 %
2. การสอบปลายเทอม (แบบอศันยัตวิน) คิดคะแนนให้ 70 %
รายงาน (30 %) ที่กำหนดให้นักศึกษาทำนั้น เป็นงานที่นักศึกษาจะต้องศึกษารวบรวมวิธีดำเนินงาน การตีความหมาย และผลที่ได้รับจากใช้ทดสอบกับนักเรียน
รายงานทั้งหมดมี 10 ชิ้น ให้นักศึกษาเลือกทำเพียง 6 ชิ้น และพยายามทำแต่ละชิ้นให้สมบูรณ์ที่สุด ดังต่อไปนี้
1. ระเบียบพฤติกรรม 2. มาตรฐานประมาณค่า
3. สัมภาษณ์ 4. สังคมมิติ
5. อัตชีวประวัติ 6. การศึกษารายกรณี
7. แบบสอบถาม 8. ระเบียบสะสม
9. การเยี่ยมบ้าน 10. แบบสำรวจปัญหา
6. หนังสืออ่านประกอบ :
1. เทคนิคการแนะแนว เรียบเรียงโดย จำเนียร ช่วงโชติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. การทดสอบเพื่อแนะแนว เอกสารการนิเทศการศึกษารวมการฝึกหัดครู
3. เอกสารแนะแนวการศึกษาและอาชีพ กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
4. คู่มือการแนะแนวสำหรับมัธยมศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา
5. Pupil Personal and Guidance Services เขียนโดย Walter F. Johnson และคณะ
6. หนังสือประกอบอื่นๆ ที่ปรากฏในบรรณานุกรมท้ายเล่ม ของหนังสือเทคนิคการแนะแนว

กระบวนวิชา PC 323 (จิตวิทยาการศึกษา)

1. ชั่วโมงบรรยาย : พุธ ศุกร์ เวลา 07.30—08.45 น.
ติศ BB 2

2. อาจารย์ผู้บรรยาย : อ.จำเนียร ช่วงโชติ
อ.จิตรา วสุวานิช
3. กำหนดวันเรียน : (11 ธันวาคม 2516—15 มีนาคม 2517) รวมเวลาเรียน 28 ครั้ง
4. หัวข้อการศึกษา :
ตอนที่ 1. ความหมายของจิตวิทยาการศึกษา
ความสำคัญต่ออาชีพครู
ตอนที่ 2 ความแตกต่างระหว่างบุคคล
— ความพร้อมในการเรียนรู้
— ระดับสติปัญญา
— ความสามารถและความสนใจ
— ปัญหาที่ยากพิเศษในการเรียนรู้
ตอนที่ 3 การวัดผลทางการศึกษา
— หลักและวิธีการของการวัดผล
การศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล
— การวัดระดับสติปัญญา บุคลิกภาพ
และความสัมพันธ์ผลทางการเรียน
ตอนที่ 4 จิตวิทยาการเรียนรู้
— ชวรมชาติการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้
— แรงจูงใจ จุดมุ่งหมายและระดับของความทะเยอทะยาน
— การแก้ปัญหาการเรียนรู้ และความคิดสร้างสรรค์
— การเชื่อมโยงการศึกษา
— การจำ การลืม
ตอนที่ 5 การปรับตัวและสุขภาพจิตของครู
— บุคลิกภาพและการปรับตัวของครู
— การควบคุมชั้นเรียน การพัฒนาลักษณะนิสัย
— การแนะแนวและการให้บริการปรึกษา
5. การวัดผล : 1. นักศึกษาทุกคนจะต้องทำรายงานตามที่กำหนด ส่งภายในวันที่ 15 มีนาคม 2517 ซึ่งจะคิดคะแนนให้ 20 %
2. การสอบปลายภาค คิดคะแนนให้ 80 % (ข้อสอบมีทั้งแบบปรนัยและแบบอศันยัตวิน)
รายงาน (20 %) ที่กำหนดนั้น ให้นักศึกษาทำการค้นคว้าและเขียนรายงานเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่เรียน เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลือกตามใจชอบ และให้มีการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียนด้วย
7. หนังสืออ่านประกอบ
1. จิตวิทยาการศึกษา โดย จิตรา วสุวานิช มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. จิตวิทยาการเรียนรู้ โดย จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. จิตวิทยาสำหรับครูและผู้ปกครอง โดย เคโซ สวานานนท์
4. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน โดย มล.ศุภ ชุมสาย
5. วิชาครูตอน 3 จิตวิทยา โดย ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ และนางเจ็ญว สุมาวงศ์

ทรรศนะจากนักศึกษ

ขอเชิญ นศ. ม.ร. ร่วมแสดงทรรศนะใน ขร. โดยเขียนเป็นบทความ หรือจดหมายแสดงข้อคิดเห็นมายังบรรณาธิการ ความยาวไม่ควรเกินกว่า 2 หน้ากระดาษพิมพ์

ข้อเขียนของ นศ. ที่ลงใน ขร. นี้ เป็นความเห็นของผู้เขียนโดยเอกเทศ มหาวิทยาลัยรามคำแหงหาจำต้องผูกพันว่าจะต้องเห็นพ้องด้วยเสมอไปไม่

“รัฐธรรมนูญที่ดี ไม่ควรมาจากนักวิชาการเสมอไป”

โดย นายนิวัตร บุญเลิศ รหัส 141 02531

การร่างรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับที่ผ่านมานั้น ยังขัดกับความรู้สึกของประชาชนทั่วไปเป็นอย่างมาก ในข้อที่ชี้เฉพาะว่าไม่เป็นประชาธิปไตย ฉะนั้น คณะกรรมการที่จะทำการร่างก็ควรจะเน้นหนักในเรื่องนี้มากกว่า คึกกว่าการที่จะไปตีความให้ฟุ่มเฟือย และยุ่งยากไปโดยใช้เหตุ

การวางหลักให้เป็น ประชาธิปไตยขั้นมูลฐานสำหรับประเทศไทยนั้นควรจะวิเริ่มกันได้แล้ว แต่การใช้อำนาจใดก็ตามที่ไม่ควรจะเป็นการไปละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นก็ควรจะถือว่าเป็นการเพียงพอล้วน

ขอบเขตอำนาจสิทธิของตัวเองก็ต้องสอนให้ประชาชนเข้าใจด้วยว่าจะใช้ได้เพียงไหน แต่ที่ผ่านมานั้น เหตุการณ์ยุ่งเหยิงอยู่ทุกวันนี้ก็เป็นเพราะว่าคนเราไม่รู้จักหน้าที่ของตัวเองและการที่จะไปเสนอแนะให้คนเรารู้จักหน้าที่ตนเองก็ไม่ใช้ของยากนักมิใช่หรือ เราเพียงแต่ให้ทุกคนคิดและคำนึงว่าเขาจะมีสิทธิได้เพียงใดในระบอบประชาธิปไตย ไม่ใช่ใช้ว่าเห็นอะไรผิดหรือมองอะไรถูกเสียทั้งหมด จริงอยู่การขัดแย้งเป็นบ่อเกิดให้มีการหาเหตุผลในการที่จะนำมาลบล้างซึ่งกันและกัน เพื่อการจะได้สิ่งที่ถูกต้องมา แต่การขัดแย้งกันในหลักการอันเป็นพื้นฐานของประชาธิปไตย เราก็แก้ได้โดยทุกคนต้องรู้ขอบเขตของสิทธิและหน้าที่ของตัวเองของตัวเอง ก่อนที่จะไปยุ่งวุ่นวายกับบุคคลอื่น ความรุนแรงไม่ใช่สิ่งถูกต้องเสมอไปในการแก้ปัญหา และความเจียบสงบก็ไม่ใช่ครวลงที่เราจะเสาะแสวงหาข้อเท็จจริงอันถูกต้องได้

ทุกคน จริงอยู่มีความรับผิดชอบเท่ากัน แต่เราจะให้ทุกคนแบกภาระเท่ากันนั้นทำไม่ได้ เพราะข้อเท็จจริงของธรรมชาติ ก็บ่งบอกอยู่แล้วว่ามนุษย์ผู้ชายนั้นแข็งแรงกว่ามนุษย์ผู้หญิง หลักความจริงมีเบ่งบอกถึงพื้นฐานอยู่นักวิชาการที่ดี ไม่จำเป็นต้องไปว่าจะเป็นนักบริหารที่ดี ฉะนั้น การที่รัฐจะดำเนินการสิ่งที่รับตัวเพื่อให้ประชาชนทุกคน ได้รู้จักสิทธิและขอบเขตแห่งสิทธิของตนเองนั้น รัฐย่อมพึงกระทำได้โดยพลัน มิจำเป็นต้องไปรอประชามติให้เสียเวลา

รัฐบาลของอาจารย์ สัญญา ธรรมศักดิ์ ก็ควรจะมอบหมายแนวนโยบายแห่งรัฐที่แน่นอนออกมาให้ประชาชนได้ทราบถึงโครงการต่าง ๆ ที่วางไว้ในอนาคตให้เป็นการแน่นอน

เพราะอำนาจต่าง ๆ อันเป็นองค์การของรัฐนั้น ก็ควรจะกระจายให้อยู่ในเขต

เช่น กม. เลือกตั้ง รัฐก็ควรที่จะกำหนด คุณสมบัติและ

ออกมาเปรียบเทียบกันไปเลยทั้ง ๒ อย่าง ควรจะมีการแบ่งเขตและรวมเขตในเวลาเดียวกัน แต่แบ่งแยกการปฏิบัติให้เหมาะสมแต่ละท้องถิ่น การเมืองระบบพรรคเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทยแต่ไม่ใช่ปัจจุบัน มันควรจะเป็นอย่าง ๘ ปีข้างหน้า ไม่ใช่เวลาซึ่งจะเป็นการทำให้ประชาชนเห็นว่าเป็นการห่างไกลจากระบบประชาธิปไตยเข้าไปอีก เพราะถ้าระบบพรรคตั้งขึ้นมา การหาเงินเข้าพรรคก็เป็นของสกปรก ไม่เหมาะสมด้วยประการทั้งปวง ถ้าสืบปมหลังของการใช้ระบบพรรคจะเห็นว่า เราจะแยกคอร์ปชั่นไม่ออกจากการเมือง ครัวบโคที่มนุษย์ยังกินอย่างอื่นแทนข้าวไม่ได้และรายการที่จ้อราชฎมาแต่ละครั้ง โดยอ้างว่าหาเงินเข้าพรรคนับเป็นตัวเลขที่ไม่น้อย และพรรคการเมืองที่ตั้งขึ้นในสมัยที่แล้ว ๆ มา ไม่ได้มีมาตรการในการควบคุมสมาชิกไว้เด็ดขาดแต่พรรคเดียว อย่างน้อย ธรรมนูญพรรคก็ควรจะกำหนดคุณสมบัติของสมาชิกไว้ให้ชัดแจ้ง แนวนโยบายของพรรคก็ควรจะให้ผสมผสานกลมกลืนไปได้กับพรรคอื่น และสมาชิกภาพก็ควรจะสิ้นสุดด้วย นับแต่ สมาชิก แปรพักตร์ออกจากพรรคไป

ซึ่งถ้าในรัฐธรรมนูญ เราเพียงกำหนดอย่างคร่าว ๆ ก็เพียงพอแล้วว่าจะเอาระบบพรรคหรือระบบไม่มีพรรค การกำหนดคุณสมบัติอย่างอื่นของผู้สมัครนั้น พรรคควรจะมีความรู้หรือควรรู้เขียนแยกแยะถึงคุณสมบัติของ สมาชิก นั้นเองหรือไม่ก็ในรัฐธรรมนูญควรมุ่งความสนใจแน่นอนลงไปเลยว่าพรรคใด ๆ นั้นจะมีสาขาใดเฉพาะจังหวัดที่มีสมาชิกเข้าสมัครวันเลือกตั้ง ถ้าจังหวัดใดไม่มีสาขาพรรคก็เป็นอันว่าสมาชิกของพรรคนั้น ๆ หมดสิทธิ์ที่จะเลือกตั้ง เมื่อไม่มีสมาชิกหรือสาขาพรรคก็จำเป็นต้องมีพรรคอิสระเข้าสมัครได้ และบุคคลพวกนี้ก็มีสิทธิ ในการที่จะ ดำเนินการ ตั้งพรรคของตนต่อไปในอนาคต หรือนโยบายของตนเข้ากับพรรคใดก็ได้เข้าถึงพรรคพรรคนั้นได้

การที่นักวิชาการโดยทั่วไปวิจารณ์ไว้ว่าควรจะใช้แบบประเทศนั้น ประเทศนั้นนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เราเป็นไทยเราก็ควรใช้แบบของเราเป็นดีที่สุด ไม่ใช่จะมานั่งคอยวิพากษ์วิจารณ์ โดยการไม่รับดำเนินการโดยพลัน

จริงอยู่รัฐธรรมนูญของเราเป็นระบบหลายลักษณะอักษร เราควรจะบรรจุข้อบัญญัติอันเป็นสัญญาประชาคมลงไปในเรื่องนั้นก็ควรจะให้เป็นการกว้างไว้ดีกว่าแคบ เพราะโอกาสที่เราจะทำการแก้ไขได้แต่ละครั้งนั้นเป็นการยากมาก

ฉะนั้น การกำหนดคุณสมบัติและเงื่อนไขต่าง ๆ นั้น เราไม่ควรจะกำหนดไว้ใน รัฐธรรมนูญให้เป็นการทยอยกันเกินไป เช่นเห็นนักวิชาการบางท่านออกความเห็นว่ามี

ในวงการศึกษ

ต่อจากหน้า ๓

ที่ประชุม Dar-es-Salaam ได้ตกลงที่จะสนับสนุนนักศึกษาและเยาวชนในการเข้าร่วมมือต่อต้านลัทธิจักรวรรดินิยม และการรื้อฟื้นการหาอาณาเขต ผู้เข้าร่วมประชุมสตุ๊ตวิกรมหัวหาญของพี่น้องร่วมทวีป ใน Guinea Bissau ในการต่อต้านลัทธิฟาสซิสต์ (fascism) และที่ประชุมยังสนับสนุนการประกาศอิสรภาพข้างเดียวของ Guinea นอกนั้น พวกผู้แทนตัดสินใจจะเข้าร่วมการต่อต้านลัทธิแบ่งผิว (racism) และต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ และการครอบครองของชาวต่างชาติ

เพื่อที่จะสร้างสรรค์ให้เกิดความใกล้ชิดกันระหว่างชนชาติต่าง ๆ ในทวีปแอฟริกา ที่ประชุมตกลงกันว่า โครงการด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม และแลกเปลี่ยนนักศึกษา นั้น จะทำให้ความตั้งใจดังกล่าวสำเร็จลงได้ แถลงการณ์ฉบับสุดท้ายยังได้ประณามการขัดขวางใด ๆ ที่มีผู้ค่อนำนักศึกษาในอันที่จะเรียกร้องเสรีภาพด้านการศึกษาอย่างแท้จริง รวมทั้งสิทธิของนักศึกษาในอันที่จะตั้งสมาคมของตนเอง และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวของชาติ ได้ อย่าง เบ็ดเสร็จ และปราศจากความหวาดกลัว.

ปัญหาข้อขัดในภายหลังก็ชอบ ที่จะให้ศาลฎีกาวางแนวเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติไว้ ซึ่งถึงแม้ต่อไปในวันข้างหน้า ถ้าเหตุการณ์บ้านเมืองจะหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงไป เราอาจมีข้อกำหนดแนวไว้ให้ศาลเป็นผู้ตีความให้เหมาะสมกับสภาพบ้านเมืองได้เสมอไม่ต้องเปลี่ยนรัฐธรรมนูญบ่อย ๆ และบุคคลผู้มีอำนาจทางพลังทั้งหลายก็ไม่สามารถอ้างเอาเหตุผลที่เกลียดกันมาครั้งแล้ว ๆ ทำการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญได้ง่ายเพียงอย่างเหตุผลเพื่อความเหมาะสมแต่ประการเดียว

ฉะนั้น รัฐธรรมนูญเมืองไทยตามความเห็นของข้าพเจ้าควรจะเป็นทั้งแบบลายลักษณ์อักษรส่วนหนึ่งและอีกส่วนหนึ่งนั้นก็ควรจะให้เป็นจารีตประเพณีแบบไทยมิได้ด้วย โดยให้ยึดแนวคำพิพากษาศาลฎีกาไว้เป็นบรรทัดฐานเมื่อ มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อการคล่องตัวในการที่เราจะผันแปรให้ทันสมัย เหตุการณ์ของบ้านเมืองได้ตลอดเวลา

อนึ่ง อำนาจอธิปไตยนั้นควรจะแยกอำนาจเด็ดขาดเป็นฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ซึ่งทั้งนี้คงถือว่าให้พระมหากษัตริย์ ผู้เป็นประมุขทรงเป็นแกนคอยควบคุมอำนาจทั้ง ๓ อย่างใกล้ชิด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็จะทำให้เราได้ อำนาจอธิปไตยโดยสมบูรณ์แบบ แบบไทย ๆ ของเรา ไม่ต้องไปดำเนินแบบอย่างประเทศอื่นทุกข้อกระทงความ เช่น นักวิชาการทั้งหลายนำมาวิจารณ์กัน.

ข่าวจากคณะนิติศาสตร์

ต่อจากหน้า ๑

2. วิชาปีที่ 2

	7.30—8.45	9.00—10.15	10.30—11.45	13.30—14.45	15.00—16.15	16.30—17.45
M			LA 205 NB 9/3 อ. สุวิทย์ ต.	LA 221 NB 10/1 อ. พูนศักดิ์	LA 208 NB 5 อ. รังสรรค์	
Tu						
W			LA 209 ตรีบูร 207 อ. อรรถพล			
Th		LA 222 ตรีบูร 207 อ. ภคพงศ์				
F				LA 204 ตรีบูร 209 อ. รัชฎา		

3. วิชาปีที่ 3

	7.30—8.45	9.00—10.15	10.30—11.45	13.30—14.45	15.00—16.15	16.30—17.45
M		LA 310 NB 5 อ. สมโชค ส.	LA 308 NB 4 อ. ชูศักดิ์	LA 306 NB 2 อ. ชลล		
Tu			LA 331 ตรีบูร 108 อ. ชูศักดิ์		LA 332 NB 9/1 อ. ประสาน	
W				LA 309 ตรีบูร 209 อ. วีระชาติ อ. ชัยฤทธิ์		LA 321 NB 6 อ. ภคพงศ์
Th			LA 304 ตรีบูร 202 อ. สุรพล		LA 322 ตรีบูร 202 อ. ชาลี	
F						

การค้ากับสาธารณรัฐประชาชนจีน

ต่อจากหน้า ๔

ใช้จ่ายปราบปรามการลักลอบนี้หนึ่ง ๆ จำนวนมาก หากมีการค้าระหว่างกันแล้ว ย่อมเป็นช่องทางให้ประเทศไทยขายสินค้าได้บ้าง รวมทั้งรัฐบาลจะมีรายได้จากภาษีศุลกากรขาเข้าและขาออกเพิ่มขึ้น แต่นโยบายการค้ากับสาธารณรัฐประชาชนจีนนี้รัฐบาลเห็นควรมีการค้าผ่านทางองค์การก้าวของรัฐ ถ้าหากทางสาธารณรัฐประชาชนจีนขจัดข้อกีดขวางใช้ข้อตกลงทางการค้าเป็นเครื่องมือควบคุม ทั้งนี้ กรมการค้าต่างประเทศกระทรวงพาณิชย์ให้เหตุผลไว้ว่า

1. ถ้าหากปล่อยให้เอกชนค้ากันเองอย่างเต็มที่สินค้าฟุ่มเฟือยจากสาธารณรัฐประชาชนจีนหรือการหลีกเลี่ยงภาษีอากรจะมีมากขึ้น

2. บัญชีทางพล 93 อาจจะก่อความยุ่งยากทางการเมืองขึ้นได้

3. ควรคำนึงถึงปัญหาการเงินในประเทศไทย

ในการค้ากับสาธารณรัฐประชาชนจีนนี้ ก่อนอื่นรัฐบาลจะต้องแก้ไขประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 53 ซึ่งห้ามมิให้นำสินค้าจีนคอมมิวนิสต์เข้ามา และห้ามการซื้อขายกับสาธารณรัฐประชาชนจีน รวมทั้งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ เพื่อให้สามารถเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนได้โดยไม่ติดกฎหมายเสียก่อน คณะรัฐมนตรีจึงมีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 53 ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 มกราคม 5217 เป็นต้นไป เพื่อให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ผ่อนผันให้นำสินค้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ซึ่งเป็นช่องทางให้ประเทศไทยเปิดการค้ากับสาธารณรัฐประชาชนจีนตามวิถีการค้าระหว่างประเทศต่อไป

อาจารย์เอก เอี่ยมถาวร
คณะเศรษฐศาสตร์

กระบวนวิชา (LS 371)

ต่อจากหน้า ๒

งานประจำภาคเรียน

หัวข้อและปริมาณงานสำหรับภาคปฏิบัติ

1. ให้ประเมินค่า (Evaluate) หนังสืออ้างอิง โดยใช้หลักเกณฑ์การเลือกหรือการคัดสรรหนังสืออ้างอิงที่ให้ไว้ในแผ่นปลิวประจำวิชาเป็นแนวในการปฏิบัติ

— ให้เลือกหนังสืออ้างอิง 3 ชื่อ จากหนังสืออ้างอิงประเภทใดประเภทหนึ่ง (เช่น สารานุกรม บรรณานุกรม

พจนานุกรม หรือหนังสือรายปี) โดยให้ 2 ชื่อแรกเป็นหนังสืออ้างอิงทั่วไป — ภาษาอังกฤษ 1 ชื่อ ภาษาไทย 1 ชื่อ — ชื่อที่ 3 ให้เป็นหนังสืออ้างอิงเฉพาะวิชา จะเป็นภาษาใดก็ได้

2. ก. ให้ทำแบบฝึกหัดตอบคำถามจากหนังสืออ้างอิง ภายหลังจากชั่วโมงบรรยายหนังสืออ้างอิงแต่ละประเภท จะรับคำถามที่ได้เตรียมไว้ให้ที่ฝ่ายบริการตอบคำถามของหอสมุดรามคำแหง

ข. ให้ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับหนังสืออ้างอิงแต่ละประเภท ให้ทำประเภทละ 5 ข้อเท่านั้น

3. สมมติว่านักศึกษาเป็นบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนมัธยมแห่งใดแห่งหนึ่ง ให้ทำบรรณานุกรมหนังสืออ้างอิงที่สำคัญ ๆ ที่บรรณารักษ์ตอบคำถามควรเลือกสั่งซื้อเข้ามาไว้ในห้องสมุดเพื่อให้บริการแก่ครู อาจารย์ และนักเรียนของโรงเรียนนั้น ให้ทำบรรณานุกรมที่สั้นอย่างสังเขปประกอบด้วยชื่อหนังสืออ้างอิงประมาณ 50 รายชื่อ ทำลงในบัตรขนาด 3 x 5 การลงรายการหนังสืออ้างอิงแต่ละเล่มให้ใช้ "แบบการเขียนบรรณานุกรม" ของอาจารย์อัมพร วีรวรรณเป็นหลัก

หมายเหตุ — ควรเลือกหนังสืออ้างอิงทุก ๆ ประเภท ทั้งที่เป็นหนังสืออ้างอิงทั่วไปและหนังสืออ้างอิงเฉพาะวิชา

— ควรไปลองสำรวจห้องสมุดโรงเรียนที่นักศึกษาสนใจสัก 2-3 แห่ง ก่อนลงมือทำงานชิ้นนี้

ม.ร.0601.033.0332/2517.03.38[007-008]

ข่าวจากภาควิชาจิตวิทยา

ต่อจากหน้า ๒

(4) บุคลิกภาพ

5. อุปนิสัย

หมายเหตุ ตัวอย่างข้อสอบวิชา PC 103 นี้ *ผศ.ดร. ไชยา ชูพิกุลชัย* หัวหน้าภาควิชา จิตวิทยา จัดทำให้ตามความต้องการของ *นศ.ม.ร. รหัส 141-06466* ซึ่งเขียนเป็นจดหมายขอมาทาง บก.ขร.

กระบวนวิชา PC 223 (จิตวิทยาการเรียนรู้)

1. ชั่วโมงบรรยาย : ทุกวันจันทร์ เวลา 9.00—11.00 น.
คึกแบกพล 104
ชั่วโมงปฏิบัติการ : ทุกวันจันทร์ เวลา 13.00—16.00 น.
ห้องปฏิบัติการทดลองจิตวิทยา

2. อาจารย์ผู้บรรยาย : อ.จำเนียร ช่วงโชติ
อ.อรุยา สิทธิประเสริฐ

3. กำหนดวันเรียน : (11 ธันวาคม 2516—11 มีนาคม 2517) รวมเวลาเรียน 12 ครั้ง

4. หัวข้อการศึกษา :

ตอนที่ 1 บทนำเกี่ยวกับการเรียนรู้
ความสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้
ทฤษฎีการวางเงื่อนไข
ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยง
ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ

ตอนที่ 2 จิตวิทยาสากลจิตวิเคราะห์
ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Luker
การโยกย้ายการเรียนรู้
การแก้ปัญหาค้าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนรู้
การจูงใจและการเรียนรู้
การจำ การลืม

5. การปฏิบัติการทดลอง

- 24 ช.ก. การทดลองเรื่อง Classical conditioning
- 7 ม.ก. การทดลองเรื่อง Maze learning และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้
- 14 ม.ก. การทดลองเรื่อง Mirror drawing และผลของการฝึกซ้อมที่มีต่อการเรียนรู้
- 21 ม.ก. การทดลองเรื่อง Acquisiton and Decrement of Skill with Distribution and Massed Practice และ Repression
- 28 ม.ก. การทดลองเรื่อง Memory drum และ Retro-active Inhibition
- 4, 11, 18, 25 ก.พ., 4, 11 มี.ค. การทดลองเกี่ยวกับนกพิลาป 5 การทดลอง เกี่ยวกับลิง 1 การทดลอง

6. การวัดผล

- 1. นักศึกษาทุกคนต้องทำปฏิบัติการทดลองทุกเรื่องดังกล่าว และส่งรายงานอาจารย์ผู้สอนทุกครั้ง ซึ่งจะคิดคะแนนให้ 20%
- 2. สอบปลายภาค (แบบอัตนัย และ แบบปรนัย) คิดคะแนนให้ 80%

ขอเชิญอาจารย์และนักศึกษา ม.ว. ทุกท่านร่วมเขียนบทความสั้น ๆ มาลงคอลัมน์นี้ โดยมีจุดมุ่งหมายส่งเสริมความรู้รอบตัวทุก ๆ ด้านเกี่ยวกับเมืองไทย ทั้งชีวิตประจำวัน อาชีพ เศรษฐกิจ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ฯลฯ ตลอดจนแนวคิด ความรู้รอบ ๆ ที่เป็นจริงและเชื่อถือได้

จังหวัดระนอง 141 20560

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีพลเมืองน้อยที่สุดในประเทศไทย ตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศ ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ถนนสายเพชรเกษม ประมาณ 600 กิโลเมตร จังหวัดนี้มีฝนตกชุกที่สุดในประเทศไทย คือ ประมาณ 9—10 เดือน จะมีเดือนที่ไม่ตกเลยประมาณ 2—3 เดือนต่อปีเท่านั้น บางครั้งก็มีฝนตกติดต่อกันหลาย ๆ วัน โดยไม่หยุดเลย

ภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นป่าและเขา ตัวเมืองระนองเองก็ตั้งอยู่บนเขา เรียกตำบลเขาในเวชน์ จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีทิวทัศน์และธรรมชาติที่สวยงามน่าชมมากที่สุดจังหวัดหนึ่งในประเทศไทย มีภูเขาที่สูงสวยงามรูปร่างแปลกตามากมาย ก่อนจะเข้าถึงตัวเมืองประมาณ 16 กม. จะมีน้ำตกสูงอยู่ริมทางมีน้ำตกลงมาจากยอดเขา ไหลรอดถนนไปสู่ลำธารเบื้องล่าง ชื่อ น้ำตกปูดูบาด และบริเวณนั้นเมื่อมองลงมาเบื้องล่างก็จะเห็นทิวทัศน์ฝั่งประเทศพม่าได้อย่างสวยงาม โดยเฉพาะบริเวณเขาคอกกระซึ่งเป็นส่วนที่แคบที่สุดในประเทศไทย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญและยึดเยื้อกันมานานแล้วว่า สมควรจะขุดหรือไม่ ซึ่งก็เป็นปัญหาที่นำหนักใจของรัฐบาลไทยเรื่องหนึ่ง และเมื่อถึงจังหวัดระนองแล้วผ่านออกไปทาง อ. ตะกั่วป่า จ. พังงา ก็จะเห็นน้ำตกชื่อน้ำตกหงาว ซึ่งไหลลงมาจากยอดเขาสูงเห็นได้แต่ไกล และบริเวณนี้มีสิ่งน่าแปลกอย่างหนึ่ง คือสองข้างถนนด้านหนึ่งเป็นป่าทึบและเขาสูง ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นเนินเขาเตี้ยและไม่มีความชันเลย เรียกว่าเขาหัวล้าน ซึ่งมีแต่ภูเขาเตี้ย ๆ เกือบจะไม่มีต้นไม้เลย บางตอนก็เป็นที่ราบกว้างลัดกันไป ซึ่งเป็นทิวทัศน์ที่หาดูได้ยากยิ่ง

จังหวัดระนองอุดมสมบูรณ์ด้วย วัตถุปลูก ยางพารา และป่านไม้ จะมีการทำเหมืองแร่ สวนยางพารา และป่าไม้โดยทั่วไป โดยเฉพาะแร่ดีบุกนั้นมีอยู่มากมาย จึงมีการลงทุนกันมาก ส่วนมากนิยมทำเหมืองผิด แต่ก็มิใช่ว่าต่างประเทศซึ่งมีทุนมาก ลงทุนใช้เรือขุด ซึ่งต้องลงทุนอย่างมหาศาล แต่เพียงไม่กี่ปีเท่านั้น ผลลัพธ์ออกมาอย่างคุ้มค่า ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่ทรัพยากรสำคัญของไทย ถูกกอบโกยโดยคนต่างชาติ นอกจากนี้นิยมร่อนแร่รัตนาคาม

ล้าชาร ซึ่งมีอยู่โดยทั่วไป ซึ่งก็ได้ผลพอสมควร สำหรับอาชีพทำสวนยางพารานั้นก็มีอยู่มาก ปลูกกันเป็นเล้าเป็นเส้นเป็นระเบียบเรียบร้อย คือปลูกเป็นแถวตรงและยาวมาก แต่ขณะนี้ราคาขายตกต่ำ จึงเป็นที่เดือดร้อนและกระทบกระเทือนชาวสวนอย่างมาก เนื่องจากการผลิตยางเทียมมาใช้มากขึ้นเอง

อาชีพที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง ของชาวจังหวัดระนองก็คือ การประมง จังหวัดระนองมีการประมงอย่างเป็นเล้าเป็นเส้นโดยมีท่าเรือที่ทันสมัยและมีห้องเย็นสำหรับเก็บสัตว์ที่จับได้ เช่น ปลา กุ้ง เป็นต้น โดยมีการลากอวนในทะเลอันดามันใกล้เขตพม่า ซึ่งมีปลาชุกชุมมาก เรือประมงเมื่อกลับเทียบท่า จะต้องมีปลามาเต็มลำเรือทุกครั้ง แต่ที่ปรากฏว่าเรือประมงที่จังหวัดระนอง ถูกพม่าจับไปบ่อย ๆ โดยกล่าวหาว่าล่องเชคน่าน้ำในการจับปลา และกั้นแปลกอยู่อย่างหนึ่ง คือพม่าไม่ยอมทำการประมงแถบนี้สัก ทั้ง ๆ ที่มีปลาชุกชุม ลูกเรือที่ทำการประมงส่วนมากจะมาจากภาคอีสาน ซึ่งเป็นอาชีพที่ทำรายได้ดีกว่าอาชีพรับจ้างอื่น ๆ เพราะส่วนมากใช้ชีวิตอยู่ในทะเล เมื่อกลับขึ้นบก ก็ได้ค่าจ้างอย่างงามทำเรือจังหวัดระนองอยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 2 กิโลเมตร เรียกว่าตำบลปากน้ำ และที่นี้เองจะมองเห็นเกาะ ๆ หนึ่ง ชาวบ้านเรียกว่าเกาะสองเป็นของพม่า แต่อยู่ในความปกครองของอังกฤษ เรียกว่า "วิกตอเรียปอยน์ท์" ซึ่งมีชาวอังกฤษคิดจะสร้างเรือใหญ่ที่เกาะนี้ การไปเกาะนี้ไม่ยากเพราะมีเรือรับจ้างไป ส่วนมากนิยมไปซื้อของพื้นเมืองเช่นหม้อแขก บุหรี่ เป็นต้น และชาวเกาะนี้ก็ยินดีรับซื้อด้วยเงินไทยด้วย นอกจากนี้ยังมีเกาะอีกเกาะหนึ่ง คือ "เกาะพยาม" เป็นที่เลี้ยงหอยมุก การไปเกาะนี้นั่งเรือไปประมาณ 3—4 ชั่วโมงผ่านเกาะเล็กเกาะน้อยมากมาย แต่ละเกาะมีความสวยงามมาก บางเกาะเวลาน้ำลงจะแลเห็นหาดทรายขาวสะอาดนับเป็นกิโลเมตรทีเดียว

จังหวัดระนองนี้ เดิมทีขึ้นอยู่กับจังหวัดชุมพร ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์โปรดเกล้าฯ ให้จัดการปกครองเป็นมณฑลจึงให้โอนเมืองระนองไปขึ้นมณฑลภูเก็ต แล้วจึงตั้งเป็นจังหวัดระนองในปี พ.ศ. 2476

7. หนังสืออ่านประกอบ

- 1. จิตวิทยาการเรียนรู้ โดย จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 2. แผ่นปลิวการทดลองเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ โดย จิตร วสุวานิช

3. หนังสือประกอบอื่น ๆ ตามที่ปรากฏในบรรณานุกรมท้ายเล่มของหนังสือจิตวิทยาการเรียนรู้

